

baptistu vēstnesis

Maijā mūsu draudžu pārstāvji pulcējās LBDS kongresā, kurā tika pieņemta jauna LBDS vīzija – vērtības un virziens, kurā kopīgi kā draudzes vēlamies doties. Kaut arī šīs vērtības nav nekāds jaunatklājums, jo tās izriet no Bībeles, tās atsvaidzinošā veidā atgādina mums par draudzes būtību un galveno uzdevumu. Un draudzes uzdevums ir mūsu – katra kristieša – uzdevums būt kristocentriskam, pavairoties spējīgam un misionālam.

Īpaši aizdomājos par vienu no vērtībām – kristocentrisk. Tas nozīmē, ka Kristus ir centrā. Šī vērtība atgādina mums par patieso attieksmi un virzienu, kādā kalpojam un dzīvojam. Tā dod apziņu, ka visas draudzes galva, autors un dibinātājs ir Kristus. Tā reizē ir liela atbildība un privilēģija – zināt, ka mēs neesam vieni, bet pāri visam, kas esam un ko darām, ir Kristus autoritāte – vara, spēks un žēlastība. Šķiet, ka lielākā daļa no mums kaut kādā mērā uzskatām, ka tā arī dzīvojam. Vai tad mēs Jēzu noliedzam? Mēs taču katru dienu lūdzam, domājam par Viņu un galu galā svētdienas dievkalpojumu iesākam ar Jēzus vārdu. Bet vai būt kristocentriskam nozīmē tikai pateikt lūgšanu, kas noslēdzas ar vārdiem "Jēzus Kristus vārdā"? Vai tas tomēr nenozīmē kaut ko daudz vairāk?

Būt Kristū centrētam nozīmē dzīvot ar apziņu, ka Jēzus Kristus ir Kungs pār draudzi un katra kristieša dzīvi. Dzīvot ar kristocentrisku attieksmi ir daudz vairāk kā ticēt Jēzum Kristum un

piesaukt Viņu bēdu laikā. Viņš ir Kungs, kuram es uzticu visu savu dzīvi, pat vismazāko detaļu savā dzīvē. Kungs – tas nozīmē, ka Viņam pieder vara, autoritāte, īpašumtiesības pār visu to, kas šķiet esam mans. No vienas puses, tas šķiet tik nereāli un izaicinoši, bet, no otras puses, tā ir liela žēlastība, jo Kristus nav bargs Kungs, bet mīlestības pilns. Viņš ir Labais Gans, kurš sargā Savas avis, rūpējas par tām, tik ļoti rūpējas, ka atdod Savu dzīvību par tām. Atgriezies pie šīs patiesības ir nepieciešams ne tikai vienreiz mūžā, atzīstot Kristu par savu Glābēju, bet mums tā ir jāatgādina sev un citiem katru dienu, katru brīdi, lai ik katru lietu, ko darām, darītu ar Kristū centrētu sirdi un attieksmi.

Vasara vienmēr ir bagāta ar visdažādākajiem notikumiem: nometnēm, svētkiem, pasākumiem, kristībām, atvaļinājumiem, ceļojumiem u.t.t. Ļoti ātri pasākums var kļūt par kārtējo pasākumu, kam mēs nespējam rast dziļāku nozīmi, tādēļ mans aicinājums, novēlējums un lūgšana ir, lai mēs šīs vērtības – kristocentrismu, pavairoties spēju un misionālismu – nepazaudējam savā ikdienas dzīvē un kalpošanā, bet lai tās izdzīvojam katru dienu.

Lai jums visiem šī ir kristocentriska un misionāla vasara, kas nes pavairoties spējīgus augļus!

Kaspars Šterns

LBDS bīskapa vietnieks jaunu draudžu dibināšanas jautājumos

Labais Gans

Rīgas Mateja draudzes mācītāja Ainara Baštika svētruna

Rīgas Mateja draudzes mācītājs
Ainars Baštiks

Jāņa evaņģēlija 10:11 Kristus sacījis: "Es esmu Labais Gans. Labais Gans atdod savu dzīvību par savām avīm."

Mums katram vismaz vienreiz mūžā ir bijis jāatbild uz jautājumu: kas tu vēlies kļūt, kad izaugsi liels? Zēni visbiežāk atbild, ka vēlas kļūt par šoferi vai lidotāju, bet meitenes – par skolotājām, ārstēm

un auklītēm. Samērā bieži bērni atbild, ka vēlas kļūt par to pašu, ko tētis vai mamma. Jautājums ir: vai ir piepildījušies tie sapņi un ieceres, par ko mēs kādreiz vēlējāmies kļūt? Domāju, ka tikai retais to, ko bērniībā vēlējies, ir arī vēlāk dzīvē īstenojis. Mūsu ieceres un plāni mainās. Es neesmu dzirdējis, ka kāds sacītu: es vēlos kļūt par ganu! Ja nu vienīgi Ziemassvētkos bērnodārzā ludziņā, kur gans nebūtu no tām slīktākajām lomām. Varētu teikt: kāpēc šodien kļūt par ganu, šodien fizisks gans vairs nav vajadzīgs, jo ir elektriskie gani. Un šodien, kad viss tiek intensificēts un virzīts uz to, lai ir pēc iespējas lielāka peļņa un efektivitāte, lopiņus bieži vien vispār nedzen ārā ganībās, bet visu nepieciešamo tiem pieved klāt.

Taču Bībele saka ko citu: tev un man jābūt gana sirdij un raksturam. Kāpēc mums šodien būtu svarīgi būt ganiem? Tāpēc, ka mūsu dzīve vairāk vai mazāk rit situācijās, kurās ir vajadzīgs būt ganam. Tev jābūt ar gana sirdi un raksturu, ja esi tuvās attiecībās ar cilvēkiem, ja tev ir kāda kalpošana draudzē vai tu kalpo kādā organizācijā. Tev jābūt ganam, ja tev ir saskarsme ar citiem cilvēkiem. Ja tu neesi pilnīgs vientuļnieks un nedzīvo no cilvēkiem šķirti, tad vairāk vai mazāk mums visiem jābūt ganiem. Interesanti, ka, lasot cilvēku biogrāfijas, neviens ievērojams cilvēks netiek saukts par ganu. Taču Kristus, kas ir pasaules kungu Kungs, Kristus, kas ir ķēniņu Ķēniņš, Valdnieks, kas nācis no Mūžības un kura lielumu mēs nevaram ne saprast, ne aptvert, saka: "Es esmu gans. Es neesmu valdnieks, neesmu kungs, neesmu karavadonis, neesmu boss. Es esmu gans." Bībelē gan Vecajā, gan Jaunajā Derībā gana tēma ir daudz pieminēta. Domāsim par četrām patiesībām, ko nozīmē būt labam ganam – gan attiecībā uz saviem tuvākajiem cilvēkiem, gan uz kalpošanu.

Šodien bieži notiek semināri vadītājiem, un es kādreiz esmu jautājis: "Kad notiks seminārs darba darītājiem?" Bībele saka, ka ne visi var būt vadītāji, lieli līderi vai priekšnieki, bet visi var būt gani.

Pirmā lieta, ko nozīmē būt labam ganam, ir: vispirms labais gans **pazīst** cilvēkus. Gans līdž ar to ir draugs. Jāņa evaņģēlija 10. nodaļā teikts, ka Labais Gans ieiet pa durvīm, Viņš sauc vārdā, Labais Gans pazīst savas avis un avis pazīst Viņu. Labais Gans ir savējais, pazīstams. Viņš ir draudzīgs, atvērts, klātesošs. Labais Gans neslapstās, nekāpj pa logu iekšā, neslēpjas, bet droši nāk

pa durvīm. Tas nozīmē, ka gans ir atklāts, godīgs, patiess, ka ganam attiecībā pret citiem nav divdomīgu un slēptu motīvu. Lai kļūtu par labo ganu, ir jāiepazīstas. Viņš draudzējas ar citiem. Lai kļūtu par labo ganu, ir jāsarunājas ar citiem. Pirmā lieta, kas raksturo ganu, ir draudzīgums.

Kristus laikā Palestīnā gani pa nakti savus ganāmpulkus sadzina visus kopā kādā drošā vietā – norobežotā aplokā, klints aizsegā vai ielejā, lai ganāmpulki būtu drošībā. No rīta, kad devās prom uz ganībām, katrs gans sauca savas avis. Interesanti, ka kādas avis mierīgi stāvēja un nereaģēja, bet kādas uz sava gana balsi tūlīt reaģēja un ātri steigās pie viņa. Tās pazina sava gana balsi, atsaucās un klausīja tai. Lai tu būtu labs gans, cilvēks, kristietis, tev ļaudis nav jāšķiro un jākritizē, bet jāiepazīst. Labs gans sākas ar to, ka viņš cilvēkus iepazīst, ir draudzīgs un sarunājas ar tiem. Viņš nebēg no cilvēkiem, bet ir kopā ar tiem. Vai tu pazīsti savus vistuvākos? Mēs kādreiz varam gadiem nodzīvot mājās ar savējiem un neiepazīt, kas ir viņu sirdīs, acīm apslēpts, ja mēs neesam ar viņiem runājušies un mēģinājuši iepazīt. Vai tu pazīsti tos, ar kuriem esi kopīgā kalpošanā? Vai pazīsti tos, ar kuriem esi kopā darbā, kaimiņos? Nevis, lai aprunātu, salīdzinātu vai kritizētu, bet iepazīt, kā viņiem klājas, kas uztrauc, kas iepriecina, par ko sapņo? Gana sirds nav citiem uzmākties ar to, kā man klājas, stāstīt visiem savas problēmas un bēdas. Gana sirds ir iepazīt citus, jo gans ir draugs.

Otra lieta ir: gans **vada**. Gans ir vadītājs. Evaņģēlijā lasām, ka ganam klausa, viņš iet pa priekšu un viņam seko. Ja tu esi kopā ar cilvēkiem, tad būs situācijas, kurās tev būs jāuzņemas atbildība, vadība, jo Dievs tevi aicinājis būt par labo ganu, kam citi klausīs un sekos. Sekot var divu iemeslu dēļ. Mēs paklausām aiz bailēm, taču tas nav labākais iemesls paklausībai. Cilvēki labprāt paklausa un seko tam vadītājam, pret kuru ir respekts un cieņa, kurš ir autoritāte. Kuram varam uzticēt savu dzīvību tāpēc, ka viņš ir pietiekami gudrs un pieredzējis. Labam ganam seko, jo viņš pats iet pa priekšu. Labais gans ir piemērs. Zinošs, spējīgs, pieredzējis, drosmīgs un spēcīgs iet pa priekšu. Šāds vadītājs ir ne tikai teorētisks, kas zina uz papīra vai prātā, kā vajag darīt, bet ir praktisks, kurš var to arī izdarīt. Ja tu gribi, lai ļaudis tev seko, tev jābūt par priekšzīmi. Jābūt kopā un jābūt draudzīgam, uzņēmīgam un ieinteresētam atrisināt viņu situācijas. Kurā sfērā tu esi labais

gans, kur ļaudis var tev sekot? Kurā sfērā tu esi autoritāte citiem?

Treškārt, Labais Gans **gādā**. Evaņģēlijā lasām, ka Viņš izved ārā, Viņš ir nācis, lai būtu dzīvība un pārpilnība, Viņš dod mūžīgo dzīvību. Kāpēc ir tik maz labo ganu? Tāpēc, ka šodien ikvienam rūp sava labklājība. Labais gans izved avis ārā ganībās, kur visa kā ir pietiekoši. Kristus neatnāca, lai norādītu uz iespējām un dotu kādus padomus, kā tev savā dzīvē kaut ko sasniegt, un tad teiktu: katrs pats ir savas laimes kalējs. Kristus ir nācis, lai mums būtu dzīvība un pārpilnība. Vēl vairāk – lai mums būtu mūžīgā dzīvība. Labais gans ir tas, kurš atnāk un saka: "Es tev palīdzēšu." Marka evaņģēlija 6:34 rakstīts: "Jēzus, izkāpdams malā, redzēja daudz ļaužu. Un sirds viņam par tiem iežēlojās, jo tie bija kā avis, kam nav gana. Un Viņš sāka tos daudz mācīt." Mateja 11:28 mēs lasām Kristus vārdus: "Nāciet šurp pie manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt." Cik bieži esat dzirdējuši, ka kāds saka: "Nāc šurp, es noņemšu to smagumu, kas tevi nospiež, es atvieglināšu tavu dzīvi!" Tie ir labie gani. Egoists nekad nevar būt labs gans, jo viņš domā tikai par sevi. Savtīgam cilvēkam neviens negrib sekot, bet no skopā mūk. Cilvēki līp klāt devējiem, mīl tos, kas par viņiem rūpējas, gādā, palīdz, atbalsta. Vai skolotāji ir labie gani? Un ārsti, sociālie darbinieki, treneri? Vai tēvs un māte ir labie gani savā ģimenē? Vai kristieši ir labie gani šodien sabiedrībā?

Kristus ir Labais Gans, Kristus tev dāvā dzīvību un dzīvības pārpilnību. Kristus nekad nedod pārpalikumus, bet visvērtīgāko. Pat savu dzīvību. Ja tu gribi būt labs kristietis, tev jāklūst par labo ganu. Pasaule ir pilna ar vadītājiem un līderiem, taču tu esi aicināts kļūt par labo ganu, kas draudzējas un uzņemas atbildību.

Ceturrtā lieta, kas raksturo Labo Ganu: viņš **mīl** cilvēkus. Mēs lasām, ka Viņš atdod savu dzīvību, Viņš pasargā, ka neviens netiks izrauts no Viņa rokas un neies bojā. Mums ir grūti būt draudzīgiem, iepazīt cilvēkus un būt atvērtiem un sirsnīgiem. Mums grūti būt par paraugu un priekšzīmi, iet pa priekšu un uzņemties iniciatīvu. Bet viss iepriekš minētais ir pats vieglākais un pats mazākais, ko labais gans dara. Visgrūtākais ir atdot visdārgāko – pat savu dzīvību. Jāņa evaņģēlija 15:13 Kristus saka: "Nevienam nav lielākas mīlestība kā šī, ja kāds atdod savu dzīvību par savām avīm." Tava augstākā sūtība un lielākā misija ir kļūt par ganu.

LIJAS UN ANDREJA ŠTERNU ALBUMA "Es neesmu viens" atvēršana

Laukā auksts un balts, dienas īsas ...
Ziemas viducis. Rit otrais gads kopš mana tēta, mācītāja Andreja Šterna, aiziešanas. Protams, ģimenē šad un tad kaut kādā kontekstā tiek pieminēta viena vai cita epizode no pagātnes, no laikiem, kad vēl visi bijām kopā Šajā pusē.

Jo tuvāk pavasarim, jo konkrētākas aprises pieņem doma, ka būtu labi pārrakstīt diskā kādas no manu vecāku duetā dziedātajām dziesmām, lai tās būtu paturamas, klausāmas joprojām, šodienā. Šīs idejas vēsture īsos vārdos ir šāda:

Kādu dienu 1970. gadu pirmajā pusē pie Šterniem ieradies mācītājs Laimonis Rudzītis ar lielu magnetofona lentu un teicis, ka to "jāpiedzied". Tētim bija magnetofons – kā daudziem tolaik –, un tā Melsnīla "Lakšmaņos", kur tolaik mūsu ģimene dzīvoja, mājas apstākļos iedotajā lentē tika iedziedāti dueti. Tas esot bijis diezgan nogurdinoši – lente gara ... Kas to lai zina, ciklāt šis ieraksts pēcāk tika kopēts un kurās ģimenēs klausīts!

Tēta izvadīšanas dienā Rihards Kociņš iedeva manam brālim Dāvidam kaseti, kurā no šīs lentas bija pārrakstītas 13 dziesmas. Bijām priecīgi par šo dāvinājumu, jo mums pašiem ģimenē šis ieraksts nebija. Vēlāk radās doma kasetē esošās dziesmas pārlīkt CD formātā un izgatavot vairāk eksemplāru nekā mums pašiem būtu nepieciešams, jo zinājām, ka ir ļaudis arī ārpus mūsu ģimenes loka, kas vēlētos šādu kopiju saņemt. Dāvids ķērās pie praktiskajiem darbiem. Un tā 1. jūnijā varējām aicināt ļaudis uz sadraudzības brīdi Golgātas dievnāmā, lai kopā atvērtu albumu "Es neesmu viens".

Ir 1. jūnija pievakare, pulksten pieci. Tieši šajā stundā aprit divi gadi, kopš Dievs tēti aizsauca Mājās. Mūsu baznīcas lielajā zālē uz galda altārdaļā mierīgi deg divas sveces un pie tām gulst balta lilija. Klusi skan Lijas un Andreja balsis duetā, bet uz ekrāna slīd foto mirklī no Andreja dzīves – bērnība, vecāki, māsa, paša ģimene, pēdējie gadi ... darbs, atpūta, svētki, svarīgākie dzīves brīži.

Tētis ļoti augstu vērtēja kristīgu sadraudzību, un arī šo vakaru vēlējamies ieturēt tā – rāmā sadraudzībā, mājīgu un ar labu saturu.

Kopā dziedājam vairākas pazīstamas dziesmas no tām daudzajām, ko ilgo gadu laikā abi duetā dziedājuši. Dāvids lasa 118. psalmu. Tieši pie šī psalma bija vēl kavējies tētis pirms operācijas, pēc kuras viņš vairs neatmodās. Viņš mīlēja sekot Lozungu grāmatiņas lasījumiem, un operācijas dienas datumā šis psalms bija atzīmēts. Šajā psalmā ir kāds īpašs pants, pie kura mūsu domas mājās todien kavējās, gaidot ziņas no slimnīcas visas tās garās stundas: "Es nemiršu, bet dzīvošu un sludināšu Tā Kunga darbus." (118:17)

Atmiņās par kopā piedzīvoto kavēties un dalīties šajā 1. jūnija vakarā ir aicināts tēta studiju biedrs un draugs, mācītājs Aivars Šķuburs. Kā arvien, arī šovakar viņa valoda dzīvīguma un gaišuma pilna, atceroties studiju laikus Maskavā, kopīgo braucienu uz semināru Šveicē un vēl vienu un citu epizodi no dzīves. Pēc atmiņu stāstījuma mācītājs Šķuburs nodzied jauku solo, un man ir tas gods pirmoreiz dzīvē kopā ar viņu muzicēt, tas ir, spēlēt

Lijas un Andreja Šternu dziesmu albums
"Es neesmu viens"

pavadījumu. Tad, no cita skatu punkta, atmiņās dalās tēta darbabadrs no pavisam otra Latvijas gala – mācītājs Linards Kaptāns, kurš, kā pats teic, nepazīna tēti kā dziedātāju, bet gan kā mācītāju un bīskapu. Caur mācītāju Kaptānu klātesošie tiek aicināti atcerēties tēti kā mācītāju, vadītāju un audzinātāju, kurš zināja, kam viņš tic un uz ko pastāv.

Vakara otrajā pusē ikviens no klātesošo pulka aicināts nesteidzīgi būt sadraudzībā pie uzkodām, vadot laiku sarunās. Joprojām fonā skan senais – jaunais ieraksts un uz ekrāna aizslīd mirklis pēc mirkļa ... Kā dzīve, kurā savirknējas mirklis aiz mirkļa, skaņa aiz skaņas, cilvēks aiz cilvēka ...

Vakars. Zālē atkal kluss. Vien abas sveces vēl liesmo, un lilija spēcīgi smaržo. Labākais, kas paliek pēc šī vakara un atmiņām, ir – Cerība un Nākotne. Kurā skan un skanēs brīnišķīga, varena Dziesma!

Rasa Šterna
Rīgas Golgātas draudzes locekle

Turpinājums no 2.lpp.

Jautājums ir – kam es esmu labais gans?
Tu varbūt esi izcils profesionālis savā jomā, pieredzējis priekšnieks, morāli priekšzīmīgs ticīgais, strādīgs ģimenes galva, bet zini, ko no tevis gaida tavi tuvinieki, draudze, kalpošana? Viņi klusībā un dažkārt izmisīgi gaida ganu, kas vienkārši pārinterēsies, kam būs laiks, kas pajautās, kā viņiem klājas. Kas izvedīs no grūtas situācijas, kas nesavtīgi gādās un palīdzēs, bet nemoralizēs, ka pats esi vainīgs, ka tā dzīvē gadījies. Kas būs gatavs atdot visvērtāko, pat savu dzīvi. Jo tas ir labais gans.

Vai tas ir šodien iespējams? Ja Kristus ir tavs Labais Gans, tad arī tev ir iespējams kļūt par labo ganu. Tad ir iespējams pat ganīt, mīlēt un upurēties. Tu esi aicināts būt par labo ganu. Āmen.

ZIEDOSIM PIEMINEKLIM

Bīskapa emeritus, mācītāja Andreja Šterna (1943-2010) ģimene izstrādājusi pieminekļa projekta ideju, kura aptuvenās izmaksas ir Ls 1500.

Aicinām draudzes piedalīties šī pieminekļa izveidē ar saviem ziedojumiem.

Ziedojumus lūgums ieskaitīt LBDS kontā ar norādi "Bīskapa Šterna piemineklis".

Rekvizīti:

Reliģiska organizācija "Latvijas Baptistu draudžu savienība", reģistrācijas Nr. 90000085765

SEB bankas konts: LV03UNLA0002000701314

Swedbankas konts: LV11HABA0551025781934

Lielirbes baptistu dievnama atklāšana Ventspils Piejūras brīvdabas muzejā

Šī gada 27. maijā Ventspils Piejūras brīvdabas muzejā svinīgi tika atklāts no Tārgales pagasta pārvietotais Lielirbes baptistu dievnams. To varētu nosaukt arī par ceļojošo baznīcu, jo šī bija jau trešā reize, kad tā tika pārvietota. Lielirbes baznīca ir ēka ar savdabīgu vēsturi un laika gaitā tikusi izmantota pat kā zivju cehs, ēdnīca un karavīru naktsmītne. To uzbūvēja 1913. gadā, bet, sākoties Pirmajam pasaules karam, draudzei lūgšanu nams bija jāatstāj. Vēlāk ēku nojauc un pārcēla uz jūrmalu Lielirbes upes krastā, kur tā tika izmantota kā zivju apstrādes cehs. Ticības spēkā draudze pēc kara baznīcu atjaunoja un 1922. gadā iesvētīja vietā, no kuras tā tika pārvesta uz muzeju. Vairākus gadu desmitus Lielirbes baznīca bija savas apkārtnes garīgais un kultūras centrs. Dievkalpojumi notika gan latviešu, gan lībiešu valodā, un dievnamu izmantoja arī citu konfesiju pārstāvji līdz pat 1962. gadam, kad draudze padomju varas politikas rezultātā beidza pastāvēt. Pamesto ēku vēlāk vasarās izmantoja vietējie makšķernieki.

Jauns posms Lielirbes baznīcas vēsturē aizsākās 2011. gada 13. februārī, kad LBDS bīskaps Pēteris Sproģis, Ventspils pilsētas domes priekšsēdētājs Aivars Lembergs un Ventspils muzeja direktore Margarita Marcinkēviča parakstīja dāvinājuma līgumu, kas paredzēja vēsturiskās ēkas pārcelšanu uz Ventspils Piejūras brīvdabas muzeju. Kā savā atklāšanas runā minēja M. Marcinkēviča, baptisti ir vienīgā kristīgā konfesija Latvijā, kuras aizsākums ir Kurzēmē. Tā kā tieši Ventspils apkaimē meklējamas Latvijas baptistu draudžu saknes un šīs baznīcas askētiskā koka arhitektūra veidojusies netālā piekrastē, zvejniekiem vidē, Lielirbes lūgšanu nams ir nozīmīgs kultūrvēsturisks mantojums. Kurzemes piekrastē saglabājušās tikai dažas šāda tipa koka baznīciņas, kuru mūžs, ņemot vērā izteikti niecīgo iedzīvotāju skaitu zvejniekiem, visticamāk, nebūs vairs ilgs. Tāpēc Lielirbes baznīca ieņems savu nozīmīgu vietu Ventspils muzeja uzsāktajā Baltijas jūras piekrastes 20. gs. kultūrvēsturiskās vides pētniecības un rekonstrukcijas procesā.

Pēc līguma noslēgšanas vispirms tika veikta ēkas arhitektoniskā izpēte, pamatojoties uz to, arhitekts Agris Lērumis izstrādāja ēkas demontāžas un būvniecības projektu. Jau 2011. gada oktobrī saudzīgi, dēli pa dēlim nojaucot baznīcu, celtnieki to pārveda uz muzeju. Pārvietotās baznīcas telpu apdare un iekārtojums veidots, vadoties pēc seniem fotoattēliem, pierakstiem un balstoties uz izpētes rezultātiem. Dievnamā atkal ir redzams autentiskais uzraksts no 20. gs. 20.

gadiem – citāts no apustuļa Pāvila vēstules efeziešiem 5. nodaļas:

“Uzmosties tu, kas guli, un celies augšā no miroņiem, tad Kristus tevi apgaismos.” Uzraksts pārvietošanas procesā atklājās zem tapešu kārtas. Tas ir aptuveni 1 m x 3 m liels, un to pilnībā restaurēja Ventspils muzeja grafikas restauratore Inga Rozefelde.

Lielirbes baznīcas ekspozīcijas atklāšanas pasākums Ventspils Piejūras brīvdabas muzejā pulcēja vairākus simtus interesentu, kuri kļuva par skaistu svētku dalībniekiem. Apvienotais vīru koris ar dziedātājiem no Ventspils, Rīgas, Liepājas, Talsiem, Saldus, Kuldīgas, Priekules, Vaiņodes, Dundagas un Pitraga atskaņoja vairākas pazīstamas un iemīļotas dziesmas. Piejūras brīvdabas muzeja pakalnos zem staltajām priedēm iespaidīgi izskanēja J. S. Baha “Liels ir tas Kungs” un V. Baštika “Dzīve ir plaša un varena jūra”, liekot aizdomāties par cilvēka dzīves niecību iepretim Mūžībai.

Klātesošos uzrunāja LBDS bīskaps P. Sproģis, izsakot pateicību Ventspils domei par paveikto darbu. Viņš norādīja, ka Ventspils ir drosmīgi spērusi soli, ko baidījās spert Eiropas Savienība, un atzinusi, ka tā izaugusi uz kristīgiem pamatiem. Mūsu senči, piekrastes zvejniekiem iedzīvotāji, bija ne tikai labi un strādīgi cilvēki, bet viņi arī pielūdza Dievu, uzticējās Viņam. Tā nebija valsts finansēta kustība, tā nāca no vienkāršās tautas būtības. Lielirbes baznīca ir atgādinājums par mūsu saknēm.

Ventspils domes priekšsēdētājs A. Lembergs pauda gandarījumu par divu gadu laikā paveikto lielo darbu, pārvietojot pamesto dievnamu uz muzeju. Vienlaikus viņš izteica nožēlu par to, ka, šķiet, visa Latvija pamazām kļūst muzejiska – nav pagājuši vēl pilni 100 gadi kopš Lielirbes baznīcas uzcelšanas, bet Lielirbē vairs nav cilvēku. Tā tas ir ne tikai Lielirbē – izmirusi un pamesta visa piekraste ... A. Lembergs arī uzteica baptistus par to, ka mūsu dievnamos arvien dzirdamas bērnu čalas, un aicināja kopt tradīcijas un rūpēties par jauno paaudzi arī nākotnē.

Pajautāju Ventspils muzeja direktorei, ko šīs baznīcas iegūšana nozīmē muzejam, un viņa pastāstīja, ka Piejūras brīvdabas muzejs par piekrastes zvejnieku dzīvi stāsta jau 50

Lielirbes baptistu dievnams Ventspils Piejūras brīvdabas muzejā

gadus, pamazām auginot un pilnveidojoties. Jau ilgi ir ticis domāts arī par garīgu dimensiju – kādu sakrālu celtni, jo ticība bija būtiski svarīga mūsu senčiem, tāpēc tagad ir prieks, ka šis trūkums beidzot novērsts un muzejs ieguvusi jaunu ēku, kas nozīmīga tieši Ventspils pusei.

To sarunā atzīmēja arī Ventspils domes priekšsēdētāja pirmais vietnieks Guntis Blumbergs: muzejā ievietotās dievnama ēkas ekspozīcija ir līdz šim iztrūkstošais vēstījums par mūsu senču ikdienas neatņemamu sastāvdaļu – ticību, bez kā nebija iedomājama viņu dzīve. Tāpēc var teikt, ka Lielirbes dievnams ir kā punktiņš uz “i” Ventspils muzejam, un par to ir patiesi prieks.

P. Sproģis, A. Lembergs un P. Tervits

Visbeidzot jautāju LBDS bīskapam P. Sproģim, ar ko šis notikums ir nozīmīgs Latvijas baptistu saimei. Pēc viņa domām, tas veicinās baptistu atpazīstamību Latvijā, jo mums diez vai kādreiz būs pašiem savs muzejs, taču šeit, Piejūras brīvdabas muzejā, līdzās mazbānīša stacijai un lībiešu sētai novietotais Lielirbes dievnams stāstīs arī par baptistu vēsturi piekrastē un atgādinās par ticību Dievam.

Atklāšanas svētkiem savdabīgu vēstures piesitienu sagādāja senatnīgos tēpos ģērbusies Mateja draudzes kamerkora dziedātāji, kuri

pa vienam un grupiņās pastaigājās pa muzeja teritoriju un izspēlēja nelielas mizanscēnas pie atvērtajiem dievnama logiem. Tur bija gan kristību kandidāti, kas gatavojās kristībām, gan svētdien-skolotāja ar bērniem, gan bēdu sagrauzta atraitne, kuru kāda māsa mīrināja ar Bībeli rokās, gan citas ainiņas. Viens no aizkustinošākajiem bija skats ar jaunu ģimeni, kura atnesusi savu bērniņu, lai

mācītājs viņu svētītu. Bet svētku noslēgumā ikviens varēja kļūt par improvizētas laulību ceremonijas liecinieku un nelfotografēties kopā ar "jauno pāri", bet pēc tam dziedāt vecās, mīļās dziesmas kopā ar kamerkora ansambli.

Lielirbes dievnama ekspozīcijas atklāšana Ventspils Piejūras brīvdabas muzejā bija īsti Svētki. Protams, ikdienā mazā baznīciņa nepulcēs tādus cilvēku simtus kā šajos svētkos, tomēr jācer, ka tā nepaliks gluži tukša. Tā kā noslēgtajā līgumā paredzēts, ka ēka var tikt izmantota dažādiem pasākumiem, kas nav pretrunā ar kristīgo ticību, tad tur varēs notikt gan koncerti, gan izstādes, diskusijas, dzejas vakari un citi svēīgi notikumi. Uz tikšanos kādā no tiem!

Ingrīda Mīze

Ventspils baptistu draudzes locekle

Foto: N. Arājs un G. Ekmanis

Improvizēto kristību kandidāti dodas uz dievnamu

Senatnīgos tēpos ģērbusies Mateja draudzes kamerkora dziedātāji

Mateja draudzes kamerkora dziedātāji

Jaunā ģimenīte

Priekules baptistu draudzes kora 133. gadasvētki

17. jūnijs šogad ir datums, kad Priekules baptistu draudze svin kora pastāvēšanas gadadienu.

Priekules baptistu draudzē koris vienmēr ir bijis aktīvs. Paaudzes ir nākušas un gājušas, bet dziesma ir skanējusi vienmēr. Bija laiks, kad pēckara gados koris brauca dziedāt tuvākā un tālākā apkārtnē, lai vāktu ziedojumus baznīcas atjaunošanai. Mirdza Saule, ilggadēja kora dziedātāja, kavējas atmiņās par šo laiku:

Draudzes kora 133.gadasvētku dievkalpojums

"Lai nepilna gada laikā uzceltu dievnamu, ar entuziasmu, labu gribu un darba prieku vien nepietika. Mēs braucām "nabagos". Braucām ar smago mašīnu ar zemiem bortiem ap 70 cilvēku. Visi saķērušies, turas cits pie cita, lai ceļa grambās kāds nepārkristu pār bortu. Ceļi bija dubļaini, izdangāti, bedraini.

Reiz braucām uz Aizputi. Pusceļā saplīst mašīna, esam nelaimīgi, – mūs tur gaida! Labi, ka brauca cita mašīna, kuras šoferītis mūs laipni uzņēma un aizveda. Tā tiešām bija Dieva palīdzība, jo toreiz mašīnu vēl bija maz un it sevišķi svētdienās nebraukāja pa ceļiem.

Tomēr mēs ar prieku braucām uz citiem dievnamiem, braucām dziedādami, jokodami. Lai cik grūti bija, lai cik daudz strādājām, mūsu pastāvīgs pavadonis bija prieks. Mēs bijām jauni, mūs nenomāca rūpes. Jā, mēs gājām bez kādām rūpēm. Mums patika. Mums nebija TV un daudz kas, kas šodien jauniešiem. Bet mums bija īsts prieks par to, ko darījām. Un kas tik nenotika pēc kormēģinājumiem! Ne vajadzēja ēst, nekā! Ēšana bija blakus lieta. Mājās atgriezāmies tikai tumsā. Un kādi mums vakari bija – zemeņu vakars, ābolu vakars ... Braucām uz Elekšu priedienu bumbu spēlēt. Ziemas vakaros ar ragaviņām no kalna laisties ... Toreiz vairāk turējāmies kopā gan jaunie, gan vecie. Tagad jaunie vairāk par sevi, vecie par sevi."

Mirdzas dzīvesbiedrs Harijs Saule ilguš gadus vadīja kora darbu. Viņš bija ne tikai diriģents un vadītājs, bet arī dziesmu autors, nošu materiālu pavairotājs (jo nebija jau tādu kopētāju kā šodien), jaunu dziesmu meklētājs, ceļotājs.

Priekules draudze lepojas ar Ēriku Ešenvaldu, kuram garīgā izaugsme sākās Priekules baptistu draudzes korī. Neviens no vecajiem kora dziedātājiem nekurnēja, kad pavisam jaunais puisis ņēmās mācīt – jādzied tā un šitā, te nav tas skanējums, tur nav tīra intonācija. Šī gada pavasarī atzīmējām korvadoņa, mūziķa, komponista un dzejnieka Artura Gertnera 85 gadu jubileju. Viņš vēl dzied, un kora priekšā nu jau stājas viņa mazmeita Agate.

Šajā gadā kora svētkus ar skanīgām dziesmām kuplināja Ventspils draudzes kora dziedātāji un sludinātājs Pēteris Tervits. Mīļi bija dzirdēt Pētera Tervita sacīto: "Manas draudzes koris dzied manā draudzē." Priekule ir vieta, kurā P. Tervits uzsāka kalpošanas darbu.

Korim tiešām šī svētdiena bija svētki visā dienas garumā – rīta dievkalpojumā muzicējot kopā ar Filipu Baumanu un pēcpusdienas dievkalpojumā baudot ciemiņu muzikālo devumu. Noslēgumā abi kori vienojās dziesmā "Mīlestība brīnīšķā". Tā tiešām ir brīnīšķīga mīlestība, kas mūs visus aptver, iepriecina un ved tuvāk Debesu mājām.

Zenta Svāra

Priekules baptistu draudzes locekle

Ir jāiekniebj sānos, lai noticētu

"Bīskapa darbs ir nācis ar lietām, kuras nenojautu, bet tajā pašā laikā viennozīmīgi ir arī daudz prieka un iespējas," saka bīskaps Pēteris Sproģis intervijā pēc tikko notikušā LBDS Kongresa.

Ko Jūs domājat par notikušo Kongresu?

Tā ... šoreiz bija dīvaini un neierasti man pašam, jo nevarēju visā iesaistīties veselības dēļ, tāpēc arī domas un izjūtas vairāk balstītas atstāstos no dažādiem cilvēkiem. Man šķiet, ka Dievs tādā interesantā veidā defektu pārvērtā par efektu. Tā kā tajā brīdī nevarēju pilnvērtīgi piedalīties Kongresa sagatavošanas darbos un tā vadīšanā, nācās delegēt daudz vairāk nekā biju paredzējis. Īstenībā tas nostrādāja ļoti labi. Jo īpaši vīzijas prezentācijā, kad izskanēja vairākas balsis un daudz izteiktāk un skaļāk nekā tad, ja būtu runājis tikai es. Manuprāt, tas bija labi, jo mums kā Savienībai komandas darbs ir ļoti svarīgs.

Kā Jūs aprakstītu jauno vīziju?

Tā ir diezgan līdzīga esošajai, varbūt plašāk formulēta, bet fokuss ir tas pats. Visu, ko mēs darām, mēs gribām izvērtēt iepretim trim vērtībām. Pirmā – kristocentrisks, pamatā ir Evaņģēlijs, nevis moralizēšana. Otrā – pavairoties spējīgs, jo, ja tas tāds nav, iespējams, tas ir pārāk balstīts tradīcijā vai personībā. Un trešā vērtība ir misionāls, tas ir, vai tas, ko darām, ir uz āru vērst. Mums ļoti jāuzmanās, vai mēs nesākam lietas darīt sev. Uz šīm trim vērtībām mēs gribam balstīt darbību piecos virzienos, kas mums šobrīd ir prioritāri – bērni, jaunieši, vadītāji un mācītāji, draudžu atjaunošana un jaunu draudžu dibināšana.

Kurš no šiem virzieniem Jums pašam ir tuvāks?

Negribu būt klišejs, bet no sirds varu teikt, ka man visa šī lieta šķiet svarīga. Kod kurā pirkstā gribi, visi sāk. Nevēlos pārāk gari stāstīt, bet tas būtiskais – darbs ar bērniem ir ļoti svarīgs, tāpat arī darbs ar jauniešiem ir absolūti nepieciešams, jo būtībā tā ir nākamā paaudze. Tas nenozīmē, ka vecāki un pusmūža cilvēki nav svarīgi, bet katra nākamā paaudze ir

jāevaņģelizē no jauna. Viennozīmīgi, svarīgi ir vadītāji un mācītāji, jo mums ir vajadzīgi misionāri, Kristū centrēti un pavairoties spējīgi vadītāji visās jomās. Draudžu atjaunotne – ļoti svarīga, jo mēs negribam tikai dibināt jaunas draudzes, gribam, ka jau esošās kļūst vitālas. Un jaunu draudžu dibināšana, protams, ir būtiska, par to esmu pietiekami daudz runājis. Tāpēc šoreiz nevarēju izdalīt tikai vienu – to es no sirds saku. Runājot par Kongresu, man ir prieks, ka cilvēki šai vīzijai atsaucās un to pieņēma. Grūtākais gan ir priekšā – pacietība strādāt un to iedzīvināt. Tāpēc komanda ir ļoti svarīga, un es nekad negribētu ieraudzīt, ka cilvēki atbrauc uz Kongresu un nobalso tikai mīļā miera labad, jo tas viss viņus pašus neskar. Ceru, ka tā nav, jo to lietu varam darīt tikai kopā.

Būt par bīskapu – tā ir liela atbildība; vai dažreiz nav par smagu?

Dažreiz ir par smagu, bet ... tad man patīk klausīties Dimitera dziesmu, kurā ir vārds "Un vienmēr es ceļos, lai kristu, lai nepiesauktu vairs sevi, bet Kristu, Kristu, Kristu" (Kaspars Dimiters, "Īstenība"). Tā ir vārdu spēle, ka caur krišanu vai savu ierobežojumu atzišanu tu nāc pie Viņa. Kad pienāk brīdis, kad ir par smagu, – vai nu tu sāc lūzt un sākās stagnācija, rutīna vai sarūgtinājums, vai arī caur to tu nonāc pie atkārtotas vai jaunas palāvēības uz Dievu. Tas, es domāju, ir jautājums jebkuram. Protams, bīskapa nasta ir smaga, bet tajā pašā laikā arī mamma, kura audzina savus bērnus, nes savu nastu un krīt, lai celtos un nepielūgtu vairs sevi, bet Kristu. Domāju, tas ir universāli. Bīskapa darbs ir nācis ar lietām, kuras nenojautu, tur ir tie smagumi, kas reizēm ir palieli. Bet tajā pašā laikā ir arī daudz prieka un iespējas.

Kas ir tas smagais, un kas ir prieks?

Nu jā ... es domāju ... smagums reizēm ir tas, ka dažkārt redzu, tas nav bieži, bet ir bijušas situācijas, kad ... teiksim, cilvēki gribētu no manis sagaidīt, ka es rūpējos par visiem vadītājiem, mācītājiem, ka visas ģimenes ir aprūpētas, nevienam nav ģimenes krīze. Tad man reizēm liekas,

LBDS bīskaps Pēteris Sproģis

es saprotu, ka ir svarīgi par to rūpēties, bet viens otrs to sagaida, aizmirstot, ka arī man ir ģimene. Nu tad man tā ... Reizēm cilvēki pārvērtē bīskapa amata iespējas. Protams, tās ir iespējas, bet tajā pašā laikā es tāpat esmu cilvēks.

Pirms tam desmit gadus kalpoju Mateja draudzē, un man kā mācītājam bija tiešā pieeja cilvēkiem. Taču tagad man tādas iespējas nav, un reizēm ir smagi, kad labas idejas un piedāvājumi kaut kur "nosprūst" pie vadītājiem un neaiziet līdz draudzes cilvēkiem. Tad es jūtos kaut kā atrauts un pat nesaprotu, kā palīdzēt. Zinu, ka ir draudzēs vajadzības un ir piedāvājumi tās risināt, bet tie netiek izmantoti. Tad reizēm liekas – nu kā tad lai???

Vēl es esmu rīcības un uz mērķi orientēts cilvēks, un daudzi procesi dzīvē ir lēnāki, nekā man patīk un gribētos. Tāpēc man atliek tikai intuitīvi nojaust, kā tie virzās un kā draudzes tos uztver. Man jābūt ļoti uzmanīgam, jo reizēm indikatori nav visai precīzi. Piemēram, jautājums, vai draudzes satver vai nesatver jaunu draudžu dibināšanas ideju. Piemēram, ja man sāk likties, ka satver, bet īstenībā nesatver, tad mēs veselu gadu varam dzīvot katrs savā vietā un pa to laiku var rasties plaša. Protams, kā jau katrs vadošs amats, tas nāk arī ar zināmu vientulības risku. Ir lietas, kuras tu redzi un saproti, bet līdz galam nevari nevienam tās izstāstīt, jo nezini, vai tas cilvēks, kuram esi uzticējies, kaut kad to nepavērs pret tevi. Un tā ... Bet tajā pašā laikā es redzu, ka Dievs man apkārt ir devis ļoti uzticamus cilvēkus gan no Latvijas, gan no ārzemēm. Viņi ir nākuši kā Dieva sūtīti un sacījuši: "Kamēr tu vien esi tur, kur tu esi, kamēr tev vien vajadzēs, es esmu aiz tevis. Ja vien varu kā palīdzēt, tad saki." Tā ir milzīga svētība.

Tas prieks tomēr ir. Esmu redzējis, teicu to jau arī Kongresā, ka Dieva roka ir bijusi ar

to, ko darām. To redzu, piemēram, pie Baltijas Pastorālā institūta izveides, kas sākumā likās kā grūti realizējama ideja, bet tagad ir gan studenti, gan absolventi, un tas turpina attīstīties. Tas pats redzams arī pie jaunu draudžu dibināšanas idejas. Tagad ir divdesmit viena komanda, kas strādā. Tā ir svētība, kas nākotnē nesīs milzīgus rezultātus. Tas ir liels gandarījums, ka varu piedalīties tajā. Kad process ir sācies, reizēm uz to varu skatīties kā novērotājs, un sajūta ir tāda kā bērnībā, kad esi iebraucis Rīgā un nevari noticēt, ka esi atbraucis. Ir jāieknieb sēnos, lai noticētu, ka tiešām esi Rīgā. Arī tagad reizēm ir tāda sajūta, redzot vienu otru procesu Latvijā, kad liekas, vai tiešām Dievs man to visu ļauj piedzīvot un būt par dalībnieku?

Kādas Jums ir lielākās cīņas ikdienā?

Cīņas? Neesmu pieradis par tādām lietām runāt. Hm ... Nu skaidrs ir viens, bīstamība jau nav ārējā opozīcijā vai ienaidniekos, es arī nedomāju, ka man tādi ir, bīstamība ir pašam savā sirdī, kur varam izcīnīt lielākās uzvaras un pieļaut lielākos zaudējumus. Tā kā esmu uz rīcību orientēts, man vienmēr ir jautājums, kā sabalansēt to pārdomu, apcerīgo, pašlūgīgā lūgšanas momentu ar "iet un darīt". Tas vienmēr jālīdzsvaro, bet nesanāk jau, un tad ir smagie brīži, par kuriem runājam, kad jānāk atpakaļ pie Kristus. Tāpēc man pat reizēm palīdz būt tādu cilvēku tuvumā, kuri tevī apšaubu un uzskata, ka visu, ko tu dari, tu dari nepareizi. Viņi man reizēm palīdz paskatīties svaigi, un tad es ar lielāku, patiesāku nopūtu sāku meklēt Dievu.

Vēl viena tāda regulāra ikdienas cīņa ir līdzsvars starp ģimeni un kalpošanu. Negribu arī to nodalīt, ģimenei ir jābūt kalpošanā, bet es arī jūtu, cik ātri bērni aug. Tā vienmēr ir konstanta lieta, par kuru jādomā, – kā saplānot visu tā, lai šodien mājās būtu septiņos, nevis deviņos.

Ko ģimene saka par Jūsu ikdienu?

Domāju, ka ģimene ir pietiekami saprotoša, līdz dzīvojoša, un sieva pilnībā saprot manu ikdienu. Ir skaidrs, ka ģimene ir mana pirmā draudze un mana pirmā atbildība. Es jau arī cenšos meitām skaidrot, ko daru, un reizēm viņas man prasa: "Ko tu dari šodien, tev bija tikšanās ar kādu, par ko runājt?" Bērni aug, un aug arī viņu saprašana, līdz ar to varu arvien vairāk pastāstīt. Kad kaut kur dodos, pat reizēm vecākajai meitai saku: "Man būs tāda un tāda lieta, varbūt tu varētu pielūgt par mani Dievu?" Tad atbraucu mājās, un viņa man saka, ka ir lūgusi par mani. Tāpēc man liekas, viss ir kārtībā.

Jums pietiek kapacitātes?

Nē, nu ... es domāju, ka katram cilvēkam pietiek. Man patīk doma, ka, lai būtu labs vadītājs, tev stingri jāzina ne tikai tas, ko tu dari, bet arī tas, ko tu nedarīsi. Ja jūti, ka kapacitātes ir par maz, tad jādomā par deleģēšanu.

Kas ir pēdējais, ko deleģējat kādam citam?

Piemēram, sākotnēji jaunu draudžu dibināšanu pilnībā vadīju pats, bet tagad to dara Kaspars Šterns. Ik pa laikam ir tāda sajūta, ka ļoti gribētu būt kādā procesā iekšā, taču, ja neuzmanās, tad var būt arī ego jautājums, kad gribas piedalīties visā procesā galvenokārt tāpēc, lai redzētu savu vārdu tam virsū. Un tad tu saproti, ka nē, tavš uzdevums ir atvērt durvis un tad atlaist, citādi sāksi bremzēt.

Pēteris Sproģis ar dzīvesbiedri Martu un meitām Gabrieli, Izabellu un Sāru

Kā saprotat, uz ko Dievs Jūs aicina?

To ir grūti pateikt. Domāju, ka ... pirmkārt, ir jau kaut kāda virkne ar Dieva aicinājumiem, un tu atrodi tajā kontekstā, un Dievs kaut kā liek sirdī. Viņš dod svēto neapmierinātību, un tu tam pieķeries. Man nav tā: "O, Dievs man teica, un es daru!" Es par to daudz domāju, lasu Dieva vārdu, lūdzu, runāju ar citiem, prasu: "Ko tu par to domā?" Tad vienā brīdī tas apstiprinās, un Dievs atver durvis. Tas jau nenozīmē, ka nebūs problēmas, bet ir skaidrs, ka Viņš ir pār to lietu. Jo galu galā ne jau es pievienoju Dievu savam darbam, bet Viņš aicina mani pievienoties. Kongresā minēju, ka tajā situācijā, kur mēs Baptistu savienībā bijām, kad sāku kalpot, Dievs man lika sirdī divus akcentus – jauni vadītāji un jaunas draudzes. Protams, viss pārējais arī bija jāturpina, bet tās bija lietas, ko Dievs man uzrādīja, un mēs nevarējām darīt visas lietas vienlīdz labi. Es nesen lasīju apjomīgu pētījumu, kurā bija secināts, ka tikai tās konfesijas, kuras pēdējos gados ir domājušas par jaunu draudžu dibināšanu un jaunu vadītāju sagatavošanu, piedzīvo kaut kādas

pozitīvas izmaiņas. Tad es sapratu, ka tas viennozīmīgi bija no Dieva.

Jums ir brīvais laiks?

Jā. Man atpūta ir darīt kaut ko. Astonas stundas, neko nedarot, man jau ir par daudz. Šajā ziņā ar sievu esam pilnīgi atšķirīgi. Viņai atpūta ir nedarīt neko, vienkārši kvalitatīvs laiks runājoties, tāpēc mums ik pa laikam jāmeklē līdzsvars. Bet brīvajā laikā man patīk aizbraukt uz laukiem, kur strādāju pie kristīgas nometnes izveides, kas reizēm gan līdzinās darbam. Laukos man ir arī aitu ganāmpulks, man patīk ar viņām padarboties. Tagad esmu sācis arī skriet. Protams, jo vairāk sāku kaut ko darīt, jo vairāk arī gribas un pareizāk gribas. Nu tāds es esmu, cenšos jau kaut kā arī līdzsvarot. Pēdējā laikā esam sākuši ar

sievu kopīgi interesēties par veselīgu uzturu un dzīvesveidu.

Kā ar draugiem, Jums tādi ir?

Jā, protams, ka ir. Es esmu intraverts, tāpēc man nav vajadzīgi daudzi draugi. Taču man ir cilvēki, kuriem piezvanu arī tāpat un parunāju arī par kaut ko citu, nevis "lietu". Varbūt tie ir kādi uz vienas rokas pirkstiem saskaitāmi cilvēki, draugi. Bet man ir daudzi mīļi cilvēki, un

tādā plašākā definīcijā man ir daudz draugu.

Intravertam vadītājam nav grūti?

Nu jā! Bet vadītāji jau var būt visdažādākie personības tipi. Ekstraverti cilvēki no pūļa gūst enerģiju, es vairāk uzlādējos vienatnē vai ar dažiem cilvēkiem. Varbūt es esmu intraverts, bet mērķtiecība mani spiež iet un iepazīties, runāties ar cilvēkiem, ja es redzu, kā viņi var būt daļa no procesa. Citreiz redzu cilvēkus, kuri visu laiku ir atvērti jaunām attiecībām un kontaktiem; es atkal vairāk skatos tā, ja nevaru palīdzēt tam cilvēkam vai viņš man, tad neeju uz kontaktu. Tas nenozīmē, ka kādu atgrūžu, vismaz es gribētu tā domāt.

Kāda Jums ir ideālā diena?

Ideālā diena? Grūti nodefinēt ... kas man tajā būtu svarīgi? Ideālā diena noteikti sākas ar laicīgu startu, pirms ģimene pamodusies, kad varu pavadīt laiku lūgšanā un Dieva vārda lasīšanā. Tad pamostas bērni, un mēs pabrokastojam savā stilā, pavadu kādu pusstundu ar ģimeni un tad braucu uz darbu.

Ideālā dienā tās būtu kādas trīs četras sekmīgas tikšanās, kurās varu runāt ar cilvēkiem, kuri nemeklē problēmas ārpus sevis, bet meklē risinājumus tur, kur tie ir. Vēl varētu sanākt laiks padomāt un sagatavot runas kādai konferencei, pasākumam. Tad varētu braukt mājās, aiziet ar suni paskriet pa mežu. Pēc tam ar ģimeni kaut kur izbraukt kopīgi paēst vai pastaigāties. Tad ideālā gadījumā bērni aiziet laicīgi gulēt un kādu stundu varu pavadīt ar sievu. Nezinu, kaut kā tā. Protams, ar atkāpēm un daudzveidību. Nekas oriģināls.

Tā gadās?

Dažreiz arī gadās. Īstenībā, jā. Protams, ir jau problēmas, kas jārisina, ir krīzes situācijas, bet tā jau ir daļa no dzīves. Neesmu tik naivs, lai domātu, ka vienmēr visam jābūt tikai labi. Bieži ir tā, ka kaut kas iztrūkst, bet ar Dieva palīdzību daudzi šie elementi, par kuriem runāju, man nav sveši. Šī diena aptuveni tāda arī bijusi, un vakars iecerēts tāds, kādu nupat aprakstīju. Bet vienmēr gadās atkāpes, kuras patiesībā piešķir krāsas, jo nevis tas, ko tu esi ielplānojis ir tā īstā dzīve, bet tas, kas notiek negaidīti. Jo varbūt tas cilvēks, kuru tu nebiji gaidījis, īstenībā iedod vajadzīgo impulsu vai atver acis. Liekas, viss jau bija izplānots, un tad – negaidīts pavērsiens. Es nedomāju, ka mums vajag būt viegli izšaubāmiem vai viegli novēršamiem, bet mums jābūt atvērtiem.

Vai esat domājis, ko darītu, ja nebūtu bīskaps, vai ko darīsi, kad vairs nebūsi bīskaps?

Protams, esmu. Man arī ir vairāki mentori, kuri spieduši par to domāt. Viens pat lika uzrakstīt trīs iespējamus scenārijus. Tā, spēlējoties ar domām, sapratu, ka nevarētu būt uzņēmējdarbībā, jo negribētu risināt visus jautājumus ar uzņēmēja motivāciju. Es, protams, saprotu, ka uzņēmēji ir vajadzīgi, bet tam jābūt aicinājumam.

Bet viena lieta, ko es varētu darīt, ir intensīvāka Baltijas Pastorālā institūta vadīšana, jo pagaidām tam nesanāk tik daudz laika, kā gribētos. Dievs man līcis sirdī arī jaunas draudzes dibināšanas ideju, iespējams, tas varētu būt intensīvāks darbs ar nometnes vietas un programmu izveidi. Bet tikpat labi tas var būt arī kaut kas pavisam cits, ko es nekad vēl neesmu pieļāvis.

Sagatavoja **Evija Mileiko**

Ziedkalnes draudze

Šī gada LBDS Kongresa laikā draudžu rindās tika uzņemta jaundibinātā Ziedkalnes draudze, kurā kalpo sludinātājs Einārs Vanags. Piedāvājam jums ielūkoties draudzes tapšanas procesā!

Tajā dabas nostūrī, kur var dzirdēt putnu dziesmas, izbaudīt dabas skaistumu, klusumu un mieru, slejas ēka, liela, veca, kuru ir skāris laika zobs. Pirmsākumos tur dzīvoja cilvēki, tad bija ierīkots klubs, kur tika rīkoti pasākumi. Bija bibliotēka un veikals. Jau aptuveni 15 gadu šo veco ēku pārņēma Jelgavas baptistu draudze. Līdz ar to šī ēka ieguva jaunu elpu, tur sāka pulcēties dažāda vecuma ļaudis. Šajā ēkā tika pielūgts Dievs, kurš dara brīnumus mūsu dzīvēs, kurš pārmāca un rāda pareizo ceļu, pa kuru iet.

Ēkā tika remontētas telpas – lielā zāle, kurā notiek dievkalpojums, virtuve, kur tiek vārīta zupa svētdienas dievkalpojuma apmeklētājiem. Telpa bērniem, kur notiek svētdienas skolas. Tika nomainīti logi, durvis, kā arī jumts, kurš tecēja pa visiem pakškiem. Jelgavas baptistu draudzei šī bija misijas vieta. Brauca vairāki vadītāji, kuri organizēja dažādus kristīgos pasākumus. Vasarās bija nometnes, bet svētdienās – dievkalpojumi.

Kad savu kalpošanu Ziedkalnē beidza Ilona un Jānis Stumbri, jo viņu liktenis bija lēmis strādāt, dzīvot un kalpot Skotijā, Ziedkalnes māsas, kuras palika bez vadības, apjuka, jo nezināja, ar ko un kā sākt. Bet tas bija tikai uz īsu brīdi, jo iesāktās tradīcijas turpinājās. Ja ne labāk vai sliktāk, tad savādāk! Laika gaitā māsām radās dažādas idejas, bet pareizi to visu darīt un salikt pa plauktiņiem palīdzēja dažādi semināri, konferences. Vislielākais pamats tika ielikts, apmeklējot jaunu draudžu dibināšanas komandu apmācību M4 un Bībeles nometni.

Ziedkalne uz kādu laiku bija palikusi bez mācītāja. Māsai Olgai Dievs norādīja, kur interesēties un kur meklēt. Un tā 2011. gada janvārī sāka kalpot sludinātājs Einārs Vanags. Protams, kādu laiku vēl bija jautājums, vai Einārs būs uz palikšanu. Pats Einārs teica: "Ja Dievs vēlēšies, tad palikšu!" Izrādās, ka Dievs tiešām vēlējās, un Einārs palika uz palikšanu.

Kādu reizi pēc dievkalpojuma pie tējas tases tika pamesta doma, ka jādibina pašiem sava draudze. Un tā, vārds pa

Jaundibinātā Ziedkalnes draudze

vārdam, doma pie domas, vēlme izauga tik liela, ka bija nolemts: "Jā, mēs esam gatavi!" Sākās attiecīgo dokumentu kārtošana, kas atkal bija kaut kas jauns un nebijis. Bet Dievs jau cilvēkiem dod uzdevumus – darīsi, vienalga ar kādām kļūdām, bet izdarīsi, ja tas būs lemts. Tātad bija lemts, jo esam tur, kur esam. Esam JAUNA DRAUDZE ar Dieva palīdzību.

Ziedkalnes baptistu draudzē regulāri notiek dievkalpojumi ar dažādu ciemiņu piedalīšanos, kur tiek sniegtas dažādas liecības un dziedātas dziesmas, kā arī notiek svētdienas skola bērniem. Trešdienās notiek Bībeles stundas, kuru apmeklē draudzes masu un brāļu pulciņš. Tur lasa Evaņģēliju, pārrunā to un pilnveidojas. Kā uz Skotiju aizbrauca Ilona Stumbre, tā arī Ziedkalnes dievkalpojumi palika bez muzikālā pavadījuma. Taču Dievs atsūtīja mums dziesminieku – obojistu Indri Egli, kurš regulāri brauc un kalpo, un mūsu dievkalpojumi norit muzikālā pavadījumā. Katru vakaru dažas māsas kopīgi lūdz. Mūsu lūgšanas vajadzības ir finanses baznīcas uzturēšanai, kā arī tas, lai pāri visam sajūtam dievišķo spēku un mīlestību. Kā jau vienmēr, tiek aizlūgts par veselību, par cilvēkiem, kuri nonākuši atkarībā, par ģimenēm, kuras nonākušas trūcīgo statusā, par bērniem u.t.t. Draudzi apmeklē aptuveni 20 vietējie iedzīvotāji, kā arī 8-15 aprūpes centra "Ziedkalne" jaunieši.

Ziedkalnes jaunajai draudzei pamats ir ielikts. Šeit ir ļoti daudz darba un nepieciešamas lielas finanses, jo ēka ir liela un zemes arī pietiekoši. Tāpēc Dievam tiek lūgts, kā pareizāk darīt, ko darīt, jo ideju ir ļoti daudz. Reizēm jau nolaižas rokas, bet tas ir uz īsu brīdi, jo Dievs dod enerģiju un pacietību. Mēs ticam, ka viss notiksies, tad, kad tam būs jānotiek!

Elita Priedniece
Ziedkalnes draudzes locekle

Juris Krūmiņš ir pirmais Āgenskalna baptistu draudzes loceklis, kurš uzsācis studijas BPI. Viņš arī ir viens no jaunākajiem BPI 1. kursa studentiem, kuram, kā viņš pats saka, vēl tik daudz būs jākalpo un jāpaļaujas uz Dievu.

Pastāsti par cilvēkiem, kuri Tevi ir ietekmējuši!

No mammas ģimenes puses skatoties, es nāku no tradicionāli kristīgas ģimenes. Piemēram, mans opaps un onkulis ir bijuši mācītāji. Tieši mamma ir bijusi tā, kas mani noturējusi pie kristietības. Viņa ir ļoti liela svētība manā dzīvē, pat it kā neko nedarot, vienkārši esot mana mamma. Ja citi sev jautā, vai Dievam tas patiks, vai Dievam tas darīs godu, es sev jautāju – vai mammai tas patiks? Vai mammu tas sāpinās? Viņa ir daudzu manu lēmumu mēraukla. Varbūt arī līdzjūtību, empātijas spējas esmu mantojis, iemācījies no mammas.

Mans tētis vienmēr ir ļoti daudz un smagi strādājis. Vienalga, vai ārā ir plus vai mīnus 30 grādu, viņš ies ārā un strādās. Mans tētis mīl kārtību, piemēram, ja no veikala ir atnesti iepirkuma maisiņi, tad viņš nekad tos neatstās neizkrāmētus, saliks visu pa vietām. No tēta esmu mācījies neatstāt neko uz vēlāku laiku, izdarīt uzreiz. Vēl no tēta man ir gandrīz kā "pielipis" tas, ka protu darīt visas praktiskās lietas, salabot, izdomāt. Viņam ir ļoti svarīga lojalitāte – tētis vienmēr cenšas pildīt doto vārdu, nepievilt. To mums arī te, BPI, māca, ka uzticību iegūt ir ļoti grūti, viegli pazaudēt, bet atgūt – gandrīz neiespējami.

Bērnībā mani ļoti ietekmēja mans brālēns, kādreiz bijām ļoti tuvi, kā brāļi. Viņš vienmēr bija stilīgs, daudz ekstrēmāks par mani, viņš visiem ļoti patika. Es vienmēr "pavilkos", man arī gribējās būt stilīgam, visiem patikt. Tagad gan mēs esam pārāk atšķirīgi. Viņš ir cilvēks, kas svin dzīvi.

Skotijas laikā cilvēks, kas uz mani atstāja vislielāko ietekmi, bija mans māsas vīrs, vienmēr sajutu viņa mieru. Trakās situācijās viņš vienmēr teica, lai nomierināties, apsēžamies, padomājam. Tajā pašā laikā viņš bija diezgan brīvs savos uzskatos, viņš man uz daudz ko atvēra acis.

Kā Tu kļuvi par kristieti?

Es esmu uzaudzīnāts par kristieti. Bet tāds pagrieziena punkts bija 2010. gadā. Kādā no draudzes Ziemassvētku pasākumiem bija uzaicināts Valdis Indrišonoks. Vienas

viņa dziesmas laikā sajutu Svētā Gara klātbūtni. Drīz pēc tam draudzē bija kristības, kur es arī pieteicos. Es nokristījos, bet pēc tam no kristietības tā kā pagāju malā.

Pēc tam es aizbraucu uz Skotiju, kur nometņu, kristīgu aktivitāšu centrā strādāju par saimniecības vadītāju, laboju to, kas saplīsis, kā arī biju atbildīgais par kartinga aktivitātēm – bērnu, jauniešu apmācību, drošību. Tas bija labs laiks, katru dienu lasīju Bībeli, katrs rīts sākās ar svētbrīdi, laiku pa laikam arī pašam tie bija jāvada. Tā gada laikā augu, nostiprinājos ticībā. Nekad agrāk nebiju tik daudz lūdzis, biju apņēmis lūgt par vairākiem cilvēkiem, to arī darīju.

Pēc gada, uz brīvdienām atbraucot mājās, aptvēru, ka tas ir tik forši – būt mājās, nekad agrāk nebiju juties tik patriotisks. Tad izdomāju, ka neplēsišos ne lai paliktu te, ne lai tiktu atpakaļ. Skatīšos, kā Dievs vada. Pēc divām dienām dabūju darbu, nākamajā dienā – tiku augstskolā, lai arī biju nokavējis visus terminus. Tas viss man likās Dieva vadīts. Sāku studēt Latvijas Universitātē, strādāju viesnīcā 12 stundu garas naktsmaiņas. Tas bija viens no briesmīgākajiem, tumšākajiem laikiem manā dzīvē. Biju kā zombijs, dzīvoju tādā kā nerealitātes sajūtā. Pa dienu mācījos, apmeklēju lekcijas, pa naktīm strādāju. Kad nestrādāju vai nemācījos, biju noguris, gulēju. Arvien vairāk uzgriezu muguru Dievam, baznīcai, sadarīju tādas lietas, par kurām iepriekš citus nosodīju.

Strādājot viesnīcā, iepazīnos ar meiteni Alisi. Vedot viņu uz baznīcu, stāstot viņai par Dievu, arī pats sāku atgriezties pie Viņa. Pametu studijas augstskolā, dzīve iegriezās tādās kā normālākās sliedēs. Saprātu, ka Dievs mani visu šo laiku ir aicinājis atpakaļ. Bija sajūta, ka biju uzgriezis muguru mīlošam tēvam, kurš mani gaida atpakaļ. Saprātu, cik liela ir tā žēlastība, ko Dievs mums ir dāvinājis, jo, kad es augu, tad viss man likās pašsaprotams. Tagad es tā reāli piedzīvoju Dieva neaptveramo žēlastību. Pamazām es nonācu līdz domai par BPI, jo man dziļi "skapt" bija iebāzts sapnis, ka kādu dienu arī es varētu sludināt Dieva vārdu. Pēc viena no jauniešu vakariem pie manis pienāca kāds puisis un teica, ka Dievs viņam līcis man par iedrošinājumu pateikt, lai es neatmetu šo domu.

Man likās, ka šī gada pieteikšanās mācībām BPI jau ir nokavēta, taču nedēļu pirms sākās mācības uzzināju, ka tomēr

vēl ir iespēja studēt arī šajā gadā. Kopš tā brīža šķiet, ka dzīve ir nokārtojusies, protams, ir visādas problēmas, grūtības, bet tās mani tik ļoti vairs neskar.

Kāds ir Tavs sapnis, ko Tu vēlētos darīt?

Par nākotni – īsti nezinu, man gan līdz šim vienmēr ir bijis tā, ka, ja kādas durvis

aizveras, nākamās vēl nav atvērušās, vienmēr ir tāds kā klusuma posms starpā.

BPI apmāca misionārus, mācītājus, draudžu dibinātājus. Nu, būtu forši, ja es varētu dibināt draudzi, būt tur mācītājs, pēc tam arī būt misionārs.

Vai pēc mācībām BPI Tu esi domājis turpināt studijas?

Es ne tikai par to domāju, bet arī to ļoti gribētu. Sevišķi šī semestra noslēguma lekcijā, kad runāja Sems Erps, izbaudīju, ka teoloģija tik ļoti mežģī smadzenes, ka tas ir tik ļoti interesanti. Es saprotu, cik svarīgi ir zināt pamatus tam, kam tu tici, saprast sākumus. Mūsdienā sabiedrībā nevienam vairs neder atbilde: "Es ticu, tāpēc, ka tas tā ir." Ir svarīgs ticības pamatojums. BPI iedod tik daudz, bet tajā pašā laikā tik maz. Mēs apgūstam ievadus lielās, milzīgās sfērās. Es vēlētos studēt kaut kur ārpus Latvijas. Viens no iemesliem ir, lai man būtu lielāka iespējas koncentrēties tikai uz studijām, nodoties mācībām, jo šeit, uz vietas, notiek tik daudz mācībām paralēlu lietu.

Pastāsti, kā Tevi ir ietekmējis laiks BPI!

Visu šo laiku Dievs mani ir pamatīgi lauzis. Līdz šim es domāju, ka esmu sakarīgs džeks, kuram patīk sarkastiski joki. Domāju, ka saprotu, kad man joko pretī, bet te es sapratu, ka ir brīži, kad ir par daudz. Tas man palīdz saprast, ka arī es dažkārt jokojot eju par tālu. Tas man ir mācījis paskatīties arī uz sevi no malas, nenokaut ar vārdiem.

BPI DRAFTS nometnē man patika, ka mums naktī bija jāiet pa mežu, un saproti, ka nav izvēles, nav citur, kur iet, kā vien uz priekšu. Tonakt solīju Dievam nepadoties,

Turpinājums 10.lpp.

Juris Krūmiņš

kaut arī man Viņa dotajā misijā, iespējams, būs grūti. Man ir tikai 21 gads un priekšā, iespējams, vēl ir tik gara dzīve, daudz vēl uz Dievu būs jāpaļaujas, jākalpo, bet es negribu padoties. Lūdzu, lai Viņš man dod spēku iet līdz galam.

BPI jūs rosina saprast savas stiprās puses un to, pie kā vēl jāstrādā. Kādas ir Tavas stiprās puses? Ko Tev patīk darīt?

Man patīk runāt. Es nedrīkstu teikt – sludināt, jo man zināšanu ir tik maz, tik daudz vēl jāmacās. Man patīk komunicēt ar cilvēkiem. Ja cilvēki man uzticas, nestāstu tālāk, paturu pie sevis. Protu iejusties citu ādā. Arī – spēju pielāgoties attiecīgajai videi, iejusties, patīk būt dažādos apstākļos, dažādās vidēs. Tas vienā testā bija minēts kā pamats apustuliskajai dāvanai.

Jau pirmsskolas laikā audzinātāja teica, ka es esmu izteikts līderis, un, kad mana mamma satraucās, teica, lai neuztraucas, jo es esmu pozitīvais līderis. Taču pamatskolas laikā es kļuvi īsts kretīns, apcēlu tos, kurus var apcelt, biju baigais izlecējs. Lielākā daļa klasesbiedru mani ienīda. Man gan apkārt bija bariņš, kas nezin kāpēc gribēja ar mani turēties kopā. Pamatskolas beigās, kad bija vienam par otru kaut kas jāuzraksta, vairāki rakstīja, ka pamatskolas beigās es biju viens no tiem cilvēkiem, kas visvairāk mainījies uz labo pusi. Tikai tad es sapratu, cik daudz reiz svarīgāk ir atstāt labu iespaidu, būt īstam draugam, nekā ar drēbēm, asprātībām censties padarīt sevi labāku. Tas man atgādina savas līdera spējas neizmantot nepareizā virzienā.

Man noteikti ir vajadzīgs kāds, kas mani baksta, tā saucamais mentors. Cilvēks, kas man varētu uzdot pareizos jautājumus, lai es varētu virzīties uz priekšu, izdarīt izvēles, uz kurām man fokusēties.

Pastāsti par saviem draugiem!

Vidusskolas laikā man bija svarīgs statuss. Cik draugu man ir “Draugos” vai “Facebook”. Kad sāku iedziļināties, secināju, ka man ir nereāli daudz paziņu, bet īsti nav draugu, visas manas draudzības ir pārgājušas Internetā. Tas arī bija laiks, kad es sāku izdarīt apzinātas izvēles. Tā arī 12. klasē man izveidojās cieša draudzība ar vienu puisī, vēl tagad esam labākie draugi. Man nav daudz draugu. Mēs esam kādu sešu draugu bariņš, ar kuriem regulāri tiekamies, mums vienmēr ir, par ko runāt, arī par visādām nopietnām lietām. Izmantojot doktora Ilmāra Hirša reiz teikto salīdzinājumu, mūsu draudzība ir kā diķis, kur gan bērni var plūncāties, varam par visādām stulbībām runāties, gan kur arī ziloni var peldēt, varam par dziļām, nopietnām tēmām runāt. Nesen līdz kādiem diviem trijiem naktī runājām par visdažādākajiem teoloģiskajiem jautājumiem. Lai arī neviens no viņiem nav kristietis, man nevajag apspiest savu kristīgo identitāti, esot kopā ar viņiem.

Sagatavoja **Nora Rautmane**
BPI Programmu administratore

Nevis vecs, bet sens

Ar šiem vārdiem mācītājs Miervaldis Lindmanis iesāka dievkalpojumu, kurā Talsu baptistu draudzes koris pateicās Dievam par savu 133. dzimšanas dienu. “Vecs bieži vien nozīmē kaut ko nolietotu un jau vairs nederīgu, bet senām lietām ir dziļa vērtība,” šo teicienu komentēja mācītājs. “Koris apstiprina un pastiprina sludināto Dieva vēsti. Katra draudze, kurā ir koris, var ar to lepoties un pateikties Dievam, jo koris dara lielu darbu un tas ir Dieva darbs. Lielākais gods un slava pienākas Dievam par to, ka Viņš atļauj

mums darīt Viņa darbu.”

Šajā dienā bija aicināti ciemiņi – ansamblis “Avota stīgas”, kuri arī svinēja skaistu jubileju – 15 gadus, kopš ansamblis tika izveidots. Viņu dziedātās dziesmas patiešām bija tik spirdzinošas un reizē liegas kā ansambļa nosaukums; melodiskas un

Ansamblis “Avota stīgas”

ritmiskas dziesmas ar dziļu jēgu un brīnišķīgiem vārdiem.

Plaviņu draudzes mācītājs Linards Kaptāns savu svētrunu balstīja uz Jāņa evaņģēlija 1:43-51, atgādinot vairākas svarīgas patiesības. Ir ļoti svarīgi, ka tiek izveidota komanda, jo viens nav darītājs. Ir svarīgi, kāda ir izveidotā komanda. Mums kā kristiešiem ir jāmacās no Filipa nesamierināties, ka tikai mēs esam dzirdējuši aicinājumu no Jēzus sekot Viņam. Mums, tāpat kā

Filips aicināja Natanaēlu, ir jāaicina līdzī citi. Tāpat kā Natanaēls izteica savas šaubas skaļi: “Vai no Nācaretes var nākt kas labs?”, arī mums savas šaubas jāizsaka skaļi Dievam lūgšanā un līdzcīvēkiem, jo vienam pašam tikt galā ar šaubām ir ļoti grūti. Kad mums nav argumentu, ko atbildēt uz citu šaubām par Dievu, tad vislabākais ir teikt: “Nāc un redzi!” Mēs bieži neesam tik spēcīgi, lai kādu pārliecinātu, bet varam aicināt cilvēkus uz draudzi, sakot: “Nāc un redzi pats, kas ir patiesība un kas ir Dieva valstība.” Kopā ar Jēzu

Mācītājs Linards Kaptāns

mācekļi staigāja trīs gadus un bieži piedzīvoja emocionālus pacēlumus, bet arī tad Filips lūdza Jēzu rādīt viņiem Tēvu. Tikai pēc Vasarsvētku piedzīvojuma mācekļiem patiesi atvērās debesis, kā Jēzus bija solījis. Tad viņi piedzīvoja patiesu, garīgu spēku, un vairs nebija nekādu šaubu un jautājumu. Vai mums debesis ir atvērtas?

Paldies Dievam par seno kori, kuram vērtību un arī nākotnes izredzes turpināt kalpošanu dod tikai un vienīgi Viņš – mūsu varenais un mīlošais Debesu Tēvs.

Anda Šņoriņa

Talsu baptistu draudzes locekle

Foto: V. Vadonis

MĀCĪTĀJA MIERVALŽA LINDMAŅA IEVEŠANAS DIEVKALPOJUMS TALSU BAPTISTU DRAUDZĒ

Miervaldis Lindmanis ar
dzīvesbiedri Vēsmu

Miervaldis Lindmanis ilgus gadus bija Piltenes draudzes mācītājs, kādu laiku paralēli kalpojot arī Puzē un Staldzenē. Pēc 27 Piltenes draudzē pavadītiem gadiem mācītājs no draudzes atvadījās 2010. gadā. Talsu draudzes Padomes aicināts, šogad viņš uzsāk kalpošanu šajā draudzē.

Talsu draudzei 17. jūnijs ir svētku diena, jo notiek jaunā draudzes mācītāja ieviešanas dievkalpojums.

To vada LBDS Garīdznieku brālības priekšsēdētājs Pēteris Eisāns. Viņš mūs uzrunā ar vārdiem no 2. Timotejam 2:1-13, kur Pāvils atklāj trīs principus, kas jāņem vērā gan mācītājam, gan visai draudzei: pirmkārt, "topi spēcīgs žēlastībā, kas sakņojas Kristū Jēzū". Dieva žēlastības aka ir pilna, smel vienmēr jaunu žēlastību. Otrkārt, Pāvils runā par metodi, kā kalpot. Pāvils mācīja Timoteju, Timoteja uzdevums ir mācīt citus, kas ir uzticami un varēs iegūto nodot atkal tālāk. Treškārt, jābūt gatavam uz lielu atdevi. Pāvils lieto trīs piemērus no dzīves: karavīrs ir nodevies savai lietai. Sportists trenējas, ieguldot tajā visus spēkus. Zemkopis strādā, vai saule spīd vai lietis līst.

LBDS bīskaps Pēteris Sproģis savu uzrunu balsta uz LBDS Kongresā apstiprinātajām vērtībām: kristocentrismu, pavairoties spēju un misionālismu. Gan cilvēka personīgajā dzīvē, gan draudzes dzīvē centrā jābūt Kristum. Pavairoties spēja ir vērtība, kas liek jautāt, vai tas, ko es daru, vairojas? Varbūt tās ir tikai tradīcijas, kas vairs nedarbojas. Un, treškārt, – misionālas:

M. Lindmanis, P. Eisāns, P. Sproģis un A. Šķuburs

mums ir vajadzīgas draudzes, kas vērstas uz āru. Kristus ir nācis glābt visus. Draudze ir misija, viss, ko darām ir balstīts tajā, kā uzrunāt cilvēkus.

Pēc tam dziedam dziesmu "Uzticīgs mūžīgi", un mācītāji Pēteris Eisāns, Aivars Šķuburs un Pēteris Sproģis, uzliekot rokas, aizlūdz par Miervaldi Lindmani un viņa dzīvesbiedri Vēsmu, par viņu kalpošanu Talsu draudzē.

Mācītājs Miervaldis Lindmanis pateicas sveicējiem un pāri visam – Debesu Tēvam. Savu uzrunu viņš sāk ar Marka evaņģēlija 10:51-52 un tālāk norāda, ka vēlas garīgo redzi, lai var redzēt Kristus draudzes un apkārtējo cilvēku vajadzības, ka vēlas pasludināt Evaņģēliju, nekaunoties no tā. Mācītājs M. Lindmanis aicina draudzi lūgt par viņu, lai Dievs svētī kalpošanu.

Noslēdzošā kora dziesma izsaka mūsu kopējo sirds lūgšanu: "Svētī mūsu zemi, Kungs, svētī mūsu tautu, Dievs, sūti jel atmodu ..."

Eunika Godiņa

Talsu baptistu draudzes locekle

Foto: V. Vadonis

SLUDINĀTĀJS NAURIS GRAUDIŅŠ UZSĀK KALPOŠANU PITRAGA DRAUDZĒ

17. jūnijā Pitraga baptistu draudzē notika ordinācijas dievkalpojums, kurā sludinātāja amatā stājās BPI students Nauris Graudiņš. Ordinācijas dievkalpojumu vadīja Liepājas Ciānas draudzes sludinātājs Andris Bite. Dievkalpojumā uzstājās dziedātāji no Pitraga draudzes un Liepājas Ciānas draudzes. Uz šo svinīgo brīdi Pitragā bija ieradušies draudžu pārstāvji no Dundagas, Ģipkas, Uguņiem, Mērsraga un Nevejas jaundibināmas draudzes. Pitraga draudze novēl sludinātāja ģimenei Dieva vadību un gudrību, vadot draudzi.

Pitraga draudze ar viesiem

Sludinātāji A. Jēgermanis, A. Bite un
mācītājs J. Pallo aizlūdz par
N. Graudiņu un dzīvesbiedri Sanitu

Nauris Graudiņš ar dzīvesbiedri Sanitu

Baltijas Jauniešu festivāls

Baltijas Jauniešu festivāla mērķis bija sapulcināt pēc iespējas vairāk jauniešu no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas koncertam līdzīgā gaisotnē, lai viņi dzirdētu Evaņģēlija vēsti par to, ka Jēzus Kristus ir Ceļš, Patiesība un Dzīvība. Festivāla programma un Evaņģēlija pasludinājums deva dalībniekiem iespēju atsaukties Kristus aicinājumam un iesaistīties individuālā sarunā par ticības jautājumiem ar īpaši apmācītiem padomdevējiem. Pēc tam viņi tiek aicināti iesaistīties kādā no Festivāla dalībdraudzēm un saņemt tālāku garīgu atbalstu, aprūpi un mācekļību.

Festivāla izpildkomitejā darbojās Latvijas baptistu draudžu savienības bīskaps, komitejas priekšsēdētājs Pēteris Sproģis, Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas arhibīskaps Jānis Vanags, Latvijas Romas katoļu baznīcas arhibīskaps metropolīts Zbignevs Stankēvičs, Latvijas Evaņģēliskās Alianses prezidents, mācītājs Modris Ozolinkevičs, Latvijas Vasarsvētku draudžu apvienības bīskaps Nikolajs Gribs un Festivāla direktors Dr. Viktors Hamms.

Atbilstoši savām spējām un aicinājumam Festivāla sagatavošanas darbā piedalījās arī daudzi citi – kopumā 526 Baltijas valstu draudzes palīdzēja organizēt Festivālu un piedalījās tajā. Vairāk nekā 1200 cilvēku kalpoja kā brīvprātīgie.

Vairāk nekā 10 000 cilvēku apmeklēja Baltijas Jauniešu festivāla dienas pasākumu, kas notika 9. jūnijā plkst. 14:00 Arēnā Rīga. Vakara pasākumu, kas sākās plkst. 20:00, apmeklēja vairāk nekā 9 000 cilvēku. Kopējais Festivāla apmeklētāju skaits bija 19 200. Festivālā piedalījās viesu grupas no 64 Latvijas, 29 Lietuvas un 15 Igaunijas pilsētām.

Abu pasākumu laikā 1470 cilvēki, atsaucoties Evaņģēlija aicinājumam, iznāca priekšā. Daudzi no tiem, kas iznāca priekšā, runāja ar padomdevējiem par ticības jautājumiem un aizpildīja anketas, norādot savu lēmumu, kā arī saņēma izglītojošus materiālus, kas palīdzēs viņiem ticības ceļā un attiecībās ar Jēzu Kristu. 66,7% jeb 981 cilvēks pieņēma Jēzu Kristu par savu Kungu pirmoreiz, bet 18% jeb 277 cilvēki no jauna nodeva savu dzīvi Dievam. 9,2% jeb 136 cilvēki nostiprināja savu pārliecību par pestīšanu.

Piedzīvotais apliecina, ka daudzi jaunieši no Baltijas valstīm piedzīvoja Dieva pieskārienu jau sešos Festivāla sagatavošanas mēnešos. Šajā laikā tika iesētas garīgās sēklas, kas dos ražu arī pēc Festivāla noslēguma. Dieva darbs Baltijā turpinās. Tā rezultātā jaunie kristieši no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas, kas bija iesaistīti Festivālā, tā sagatavošanas darbā un apmeklēja Festivāla pasākumus, daudz atklātāk un drošāk runā par Jēzu, savu ticību un nes Viņa vēsti citiem.

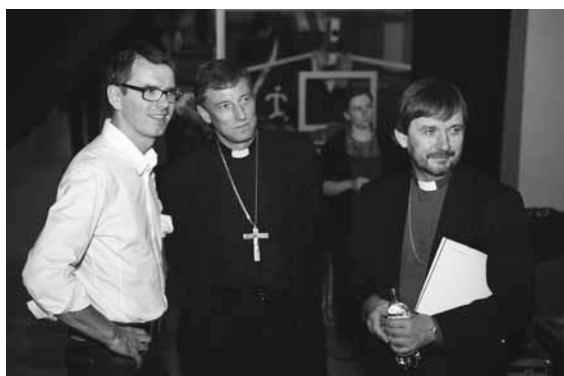
Festivāla programma atstāja neizdzēšamu iespaidu uz tūkstošiem jauniešu no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas. Uz skatuves kāpa daudzi slaveni mākslinieki: grupa "Newsboys" (ASV), "Grammy" un "Dove" balvu ieguvējs Maikls Smits (ASV), "The Parachute Band" (Jaunzēlande), Rebecca Kontus (Igaunija), "Vēstniecība" (Latvija), GYVAI (Lietuva), Valdis Indrišonoks & draugi (Latvija), "Patlis Band" (Baltkrievija), "Flammo" (Igaunija), "Ex Animo" (Latvija). Pasākumā piedalījās arī 450 dalībnieku liels jauniešu koris no Latvijas un Lietuvas.

Jauniešus uzrunāja Frenklins Grehems, Billija Grehema Evaņģelizācijas asociācijas un starptautiskās palīdzības organizācijas "Samarieša soma" prezidents un izpilddirektors, pasludinot cerības vēsti jauniešus uzrunājošā veidā.

Paldies BJF komandai un Ivaram Kupcim par palīdzību šī materiāla tapšanā.

Cilvēki, kuri atsaucās Evaņģēlija aicinājumam. Foto: Billijs Locs

Pēteris Sproģis, Zbignevs Stankēvičs un Jānis Vanags. Foto: B. Locs

Jauniešu koris no Latvijas un Lietuvas. Foto: Billijs Locs

Frenklins Grehems un Agris Ozolinkevičs. Foto: Billijs Locs

Veros augšup

Svētdien, 3. jūnijā, Bauskas kultūras centrā sanākušajiem klausītājiem ar koncertu "Veros augšup" uzstājās Baltijas Pastorālā institūta Muzikālo vadītāju skolas studenti, kuriem tas vienlaikus bija mācību gada noslēguma eksāmens, savukārt Muzikālo vadītāju skolai – jau piektais izlaidums.

Baltijas Pastorālā institūta Muzikālo vadītāju skolas studenti un pasniedzēji

Caur personīgām liecībām, kas papildinātas ar atbilstošām dziesmām, koncerts mudināja raudzīties uz visa iesākumu – Dievu, kurš sūta Savu Dēlu, lai dāvinātu mums glābšanu, mīlestību un mieru. Par labi pārdomātu, labskanīgu un uzrunājošu koncertu atzina gan klausītāji, gan arī paši studenti un viņu pasniedzēji.

Šis mācību gads Muzikālo vadītāju skolai bija īpašs arī ar to, ka savu pirmo izlaidumu svinēja bērnu muzikālā apmācība "Nošu kāpnes". Šajā apmācībā savus pirmos soļus mūzikā (ritmikā, solfedžo, dziedāšanā) sper bērni vecumā no 3 līdz 12 gadiem.

Jau šobrīd ir iespējams pieteikties mācībām BPI Muzikālo vadītāju skolā nākamajā mācību gadā. **Iestājpārbaudījumi notiks 7. jūlijā Mateja baznīcā, Rīgā, Matīsa ielā 50b.** Sīkāka informācija un pieteikšanās līdz 5. jūlijam, rakstot uz e-pastu: rudite.t@inbox.lv vai maris@matejs.lv.

Par uzņemšanu bērnu muzikālajā apmācībā "Nošu kāpnes" iespējams uzzināt, rakstot uz e-pastu: kristine.rubene@gmail.com

Miķelis Zumbergs

BPI Muzikālo vadītāju skolas kora klases students,
Rīgas Mateja draudzes loceklis

Informācija draudzēm par veselības apdrošināšanas polišu iegādi ar LBDS starpniecību

Arī šogad, pateicoties Dieva žēlastībai un ziedotājiem, LBDS sadarbībā ar Garīdznieku brālību ir radusi iespēju iegādāties veselības apdrošināšanas polises mūsu pensionētajiem garīdzniekiem. Taču, lai piedāvājums būtu pēc iespējas izdevīgāks, LBDS piedāvā iespēju iegādāties veselības apdrošināšanas polises vienam gadam arī LBDS draudžu darbiniekiem, garīdzniekiem un citām draudzes kalpošanā iesaistītām personām, veidojot sadarbību ar apdrošināšanas kompāniju. Ja tas ir aktuāli, tad lūdzam interesēties pie LBDS izpilddirektores Ž. Drūneses, rakstot uz e-pastu: drunese@lbs.lv vai zvanot pa tālruni 67223379 vai mob. 29148854. Polises būs iespējams pasūtīt līdz šī gada 31. jūlijam.

NOTIKUMI DRAUDZĒS JŪLIJĀ UN AUGUSTĀ

AINAŽU DRAUDZE

22. - 28. jūlijs Vasaras Bībeles skola bērniem un jauniešiem

5. augusts Raimonda Loca ordinēšana par mācītāju ar bīskapa Pētera Sproģa piedalīšanos

AIZPUTES DRAUDZE

30. jūnijs - 7. jūlijs Angļu valodas nometne "Greater Than"

12. augusts plkst. 11:00 Draudzes gadaskārtu dievkalpojums

AUCES DRAUDZE

22. jūlijs plkst. 11:00 Draudzes gadaskārtu dievkalpojums

BAUSKAS DRAUDZE

9. - 13. jūlijs Vasaras Bībeles skola

BETĀNIJAS DRAUDZE

2. - 6. jūlijs Vasaras nometne bērniem un jauniešiem "Green Camp"

CĒSU DRAUDZE

8. - 11. jūlijs Vasaras Bībeles skola ar angļu valodas ievirzi pusaudžiem

30. jūlijs - 3. augusts Vasaras Bībeles skola draudzes teritorijā un Cēsu audzināšanas iestādē sadarbībā ar Talsu draudzi

DUNDAGAS DRAUDZE

30. jūlijs - 4. augusts Vasaras Bībeles skola

DZIRNIEKU DRAUDZE

2. - 7. jūlijs Vasaras nometne bērniem

GROBIŅAS DRAUDZE

2. - 8. jūlijs "Ageless" drāmas grupa jauniešiem

14. - 21. jūlijs "Fusion" nometne

ĢIPKAS DRAUDZE

26. - 29. jūlijs Vasaras bērnu un jauniešu nometne "Kas ir draudze"

JELGAVAS DRAUDZE

30. jūlijs - 3. augusts Vasaras Bībeles skola Ziedkalnē bērniem un jauniešiem vecumā no 2-18 gadiem

JELGAVAS KRIEVU DRAUDZE

11. - 15. jūlijs Bērnu vasaras nometne

Latvijas Bībeles biedrība

Kooperatīva 17, Rīga, LV-1067

Tel.: 67412141

sales@biblebiedriba.lv

http://www.biblebiedriba.lv/gramatu_katalogs/

**BĪBELE AR SVĒTĀS
ZEMES FOTOGRĀFIJĀM
(8.00 Ls) + MAGNĒTS
„BALODIS” (8.50 Ls)**

Arī citas Bībeles un grāmatas
par labākajām cenām!

NOTIKUMI DRAUDZĒS JŪLIJĀ UN AUGUSTĀ

KANDAVAS DRAUDZE

11. - 13. jūlijs Vasaras Bībeles skola
23. - 25. augusts Draudzes nometne
"Dieva ģimene"

KULDĪGAS DRAUDZE

19. augusts plkst. 17:00 Draudzes
gadsavētku dievkalpojums, muzicēs
apvienotais vīru koris

ĶEMERU DRAUDZE

15. jūlijs Jauniešu volejbola turnīrs
"Jūrmalas smiltis"
5. augusts Dievkalpojums ar vācu
jauniešu piedalīšanos
7. augusts Sociālo aprūpes centru
apciemošana ar jauniešu kori
23. augusts Ražas svētki Ķemeru baznīcā

LIEPĀJAS "EVAŅĢĒLIJA GAISMA"

20. - 22. augusts Dienas nometne
bērniem un jauniešiem "Reindžeru dienas
nometne"

LIEPĀJAS CIĀNAS DRAUDZE

10. - 14. augusts "Aktīvs Evaņģēlijs aktīvai
jaunatnei"

LĪGATNES DRAUDZE

8. jūlijs plkst. 11:00 Draudzes gadsavētku
dievkalpojums. Viesojas mācītājs Andris
Akmens
30. jūlijs - 3. augusts Bērnu dienas
nometne

LIMBAŽU DRAUDZE

19. augustā plkst. 11:00 Draudzes
gadsavētku dievkalpojums

MĒRSRAGA DRAUDZE

20. - 21. jūlijs Kristīgo mākslinieku
plenērs. **21. jūlijā plkst. 15:00**
noslēgums, mākslas darbu izstāde,
viesosies mūziķi no dažādām baptistu
draudzēm

26. augusts plkst. 10:00 Draudzes
gadsavētku dievkalpojums

NĀRIŅCIEMA DRAUDZE

6. - 8. jūlijs Draudzes vasaras nometne
8. jūlijs plkst. 15:00 Draudzes kora 12.
gadsavētku dievkalpojums, baznīcas
piebūves uzcelšanas 16 gadi

OGRES EVAŅĢĒLISKĀ DRAUDZE

13. - 17. jūlijs Vasaras Bībeles skola
Ogres pilsētas bērniem

OGRES TRĪSVIENĪBAS DRAUDZE

16.- 18. augusts Draudzes dienas

PAPLAKAS DRAUDZE

11. - 12. augusts Bērnu nometne
"Kompas"

PILTENES DRAUDZE

23.-25. jūlijs Vasaras Bībeles skola
"Piedzīvojums Ņujorkā"

PITRAGA DRAUDZE

19. augusts plkst. 12:00 Draudzes
122. gadsavētku dievkalpojums.
Māsu pulciņa 20. gadadiena

PRIEKULES DRAUDZE

6. - 8. jūlijs Draudzes dienas
20. - 22. jūlijs Laivu ekspedīcija "Tēvi un
dēli"
14. - 18. augusts Vasaras Bībeles skola
"Fiesta"

26. augusts plkst. 11:00 "Gājputnu
dievkalpojums". Aizlūgums par bērniem un
jauniešiem, kas uzsāk mācības

RĪGAS ĀGENSKALNA DRAUDZE

23. - 27. jūlijs Svētdienskolas nometne
"Lielo piedzīvojumu laiks" kempingā
"Niedras"
27. - 29. jūlijs Draudzes nometne
kempingā "Niedras"

26. augusts plkst. 11:00 "Gājputnu
dievkalpojums". Aizlūgums par bērniem un
jauniešiem, kas uzsāk mācības

RĪGAS JAUNĀ EVAŅĢĒLISKĀ DRAUDZE

16. - 21. jūlijs Jauniešu sporta Vasaras
Bībeles skola

RĪGAS MATEJA DRAUDZE

16. - 21. jūlijs Vasaras jauniešu nometne
"Testa režīms'12 - Kronis visam"
3. - 5. augusts Draudzes nometne

13. - 17. augusts Vasaras Bībeles skola
"Bumeranga ekspresis"

RĪGAS MISIONES DRAUDZE

1. - 7. jūlijs Bērnu vasaras nometne
30. jūlijs - 6. augusts Jauniešu vasaras
nometne

RĪGAS PESTĪŠANAS TEMPLA DRAUDZE

27. - 29. jūlijs Draudzes, svētdienskolas
nometne un kristības Ērgļos

1. - 3. augusts Vasaras sporta dienas

RĪGAS VĪLANDES DRAUDZE

16. - 26. jūlijs Bērnu dienas parkā

SAKAS DRAUDZE

29. jūlijs plkst. 11:00 Draudzes
gadsavētku dievkalpojums

SALDUS DRAUDZE

19. augusts plkst. 11:00 Draudzes
142. gadsavētku dievkalpojums. Viesosies
Liepājas Pavila draudzes mācītājs Mārtiņš
Balodis ar mūziķiem

SIGULDAS DRAUDZE

10. - 12. augusts LBDS Sieviešu
kalpošanas apvienības nometne Siguldā

SKRUNDA DRAUDZE

13. - 17. augusts Vasaras dienas nometne
"Ceļš uz Apsolīto zemi"

TUKUMA DRAUDZE

6. - 10. augusts Bērnu un jauniešu
vasaras nometne "Kopā ar Dievu"
10. - 11. augusts Jauniešu vasaras
nometne "Ārā no Ēdenes dārza"

UGUŅCIEMA DRAUDZE

19. augusts plkst. 14:00 Draudzes
gadsavētku dievkalpojums

UŽAVAS DRAUDZE

1. - 4. augusts Kristīgā dienas nometne
bērniem Zirās
6. - 12. augusts Draudzes nometne kopā
ar Alūksnes draudzi

VAIŅODES DRAUDZE

15. jūlijs plkst. 11:00 Draudzes
gadsavētku dievkalpojums
9. - 17. jūlijs Muzikāls drāmas projekts
jauniešiem kopā ar Mežgalciema draudzi

VALDEMĀRPILS-ĀRLAVAS DRAUDZE

6.-8. jūlijs Vasaras nometne kopā ar
Nāriņciema draudzi
15. jūlijs plkst. 11:00 Draudzes
103. gadsavētku dievkalpojums

VALMIERAS DRAUDZE

13. - 17. augusts Jauniešu vasaras
nometne Ķorņos
19.- 26. augusts Draudzes 100.
gadsavētku dievkalpojumi:
19. augusts plkst. 11:00 Viesosies
Aizputes mācītājs Jānis Balodis un mūziķi
24. augusts plkst. 19:00 Svētku
dievkalpojums
25. augusts plkst. 17:00 Svētku
dievkalpojums
26. augusts plkst. 1 1:00 Viesosies LBDS
bīskaps Pēteris Sproģis

VENTSPILS DRAUDZE

30. jūnijs - 7. jūlijs Bērnu un jauniešu
nometne "Greater Than: Fusion"
12. augusts Sporta pasākums bērniem un
jauniešiem "Pašiem sava Olimpiāde"

jūlijs

1.-8.

jūlijs

Pateiksimies un lūgsim par:

- Pasaules Baptistu savienības gadskārtējo sanākumi, kas no 2-7. jūlijam notiek Santjago, Čilē, un par Sieviešu departamenta darbu, kurā piedalās arī Eiropas pārstāve – Līvija Godiņa;
- draudzēm, kurās šomēnes notiek nometnes, Vasaras Bībeles skolas un kristības;
- Pļaviņu draudzi. Par tās mācītāju Linardu Kaptānu, lai Dievs viņam dod veselību un izturību. Aizlūgsim par darbu svētdien skolā. Aizlūgsim par gados vecajiem ļaudīm, kas nevar apmeklēt dievkalpojumus dievnāmā;
- Gruzijas Evaņģēlisko baptistu savienību ar tās 75 draudzēm un 5085 draudzes locekļiem; lūgsim par dziedināšanu un sadarbību baptistu apvienībai, kas sadalījies divās daļās teoloģisku uzskatu dažādības dēļ;
- Beļģijas Baptistu savienību, kas apvieno 26 draudzes; lūgsim par dziedināšanu grupām, kas sadalījušās;
- Priekules draudzi. Lūgsim par tās sludinātāju Mārci Zivertu un viņa ģimeni. Lūgsim, lai Dievs svētī un palīdz darbā ar jaunām dvēselēm, kuras tuvākā laikā slēgs derību ar Dievu caur kristību. Lai draudzei ir spēks un mīlestība liecināt par Kristu vēl vairāk;
- Baltijas Pastorālo institūtu. Lai Svētais Gars uzrunā un aicina jaunus brāļus, izvēloties mācīties BPI. Lūgsim par BPI DRAFTS nometnēm, kas notiek jūlijā un augustā;
- Zirām – vietu, kur bijušajā skolas ēkā kristieši pulcējas uz lūgšanu sapulcēm. Lūgsim, lai Dievs rod iespējas, kā sakārtot, izremontēt telpas. Lai Dievs Savus bērnus, kas dzīvo Zirās un apkārtnē, atbrīvo no grēku nastas caur Kungu Jēzu Kristu. Lai atver šī pagasta iedzīvotāju acis redzēt Dieva varenību.

Pateiksimies un lūgsim par:

- kristocentriskām, pavairoties spējīgām un misionālām Latvijas draudzēm;
- Rēzeknes draudzi, par tās sludinātāju Viktoru Osipovu un viņa ģimeni. Lūgsim, lai ar draudzes palīdzību savas dzīves papildījumu atrastu vēl vairāk visu paaudžu cilvēku Rēzeknē;
- mūsu ļaudīm, kas saistīti ar lauku darbiem, lai nepietrūktu Dieva svētības un izturības;
- Norvēģijas Baptistu savienību, kurā ir apvienotas 89 draudzes un 5619 locekļi;
- Rīgas Āgenskalna draudzi. Lūgsim par tās mācītāju Edgaru Maži un sludinātāju Jāni Balodi un viņu ģimenēm. Lūgsim par draudzes svētdienas skolas nometni un draudzes nometni jūlija beigās, par kristību kandidātiem, kuri tiks kristīti Zebrus ezerā 29. jūlijā. Lūgsim par draudzes kalpošanu un draudzes locekļu anketēšanu un gudrību, kā attīstīt jaunas kalpošanas un uzlabot esošās;
- Muzikālās kalpošanas apvienību, tās vadītāju Māri Dravnieku un viņa ģimeni. Lūgsim par Jauno kristīgo mūziķu nedēļu "Būsim kopā", kas notiek no 9.-14. jūlijam;
- par Svētdienaskolu apvienību, tās vadītāja vietnieci Elzu Rozi un darbiniekiem. Lūgsim par svētdienaskolotāju atpūtas un mācību nometni "Kā bulta", kas notiek no 12.-14. jūlijam Valdemārpilī. Lai Dievs svētī šo pasākumu un dod gandarījumu tā dalībniekiem un organizatoriem.

Pateiksimies un lūgsim par:

- Betānijas draudzi. Lūgsim par tās mācītāju Vitāliju Šelembu un viņa ģimeni. Lūgsim par garīgo izaugsmi draudzē. Lūgsim par draudzes jauno paaudzi – bērniem un jauniešiem un par draudzes locekļu veselību;
- Dānijas Baptistu savienību ar tās 55 draudzēm un 5350 locekļiem;
- Jaunatnes apvienības koordinātoru Gati Jūrmali. Lūgsim par jauniešu kalpošanu draudzēs;

16.-22.

jūlijs

23.-31.

jūlijs

- Rīgas Bēteles draudzi un tās mācītāju Nikolaju Vdovu un viņa ģimeni. Lūgsim, lai kristieši ar savām dzīvēm, liecinot par Jēzu Kristu, apkārtnes ļaužu dzīvēs ienestu Evaņģēlija vēsti;
- garīgu atjaunošanos mūsu valsts valdībā, lai Dievs dod valsts vadītājiem sirdsskaidrību un izpratni, kā veicināt garīgo un ekonomisko izaugsmi Latvijā;
- kapelānu darbu armijā, cietumos un slimnīcās. Lūgsim par paliatīvās aprūpes kalpošanu un jaunu kalpošanas vietu veidošanos.

Pateiksimies un lūgsim par:

- Internacionālo Baptistu konvenciju Vācijā. Tajā ir apvienojušās 75 draudzes ar 7200 locekļiem;
- valstīm, kurās notiek kristiešu vajāšanas. Lūgsim, lai Dievs sargā Savus bērnus un vajātāju sirdis atver Kristum;
- Rīgas Pestīšanas tempļa draudzi, tās mācītāju Hansu Bērziņu un viņa ģimeni. Lūgsim par vasaras pasākumiem: draudzes nometni; bērnu un pusaudžu sporta dienu. Lūgsim par kristībām, kas notiks 29. jūlijā, un par tiem, kuri tām gatavojas. Lūgsim par mazajām grupām, pulciņiem, kas notiek darba dienās. Lūgsim par atveseļošanas programmu "Ista brīvība";
- LBDS vadību un darbiniekiem. Lūgsim, lai Dievs dāvā cilvēkiem dedzību kalpošanā;
- Rīgas Golgātas draudzi. Lūgsim par tās mācītāju Elmāru Pļaviņu un viņa ģimeni. Aizlūgsim par jaunajiem draudzes locekļiem – Oskaru, Daci un Rihardu, kuri kristījās 17. jūnijā. Aizlūgsim par draudzes locekļu gatavību kalpot draudzē atbilstoši savām spējām un talantiem. Aizlūgsim par finanšu iespējām veikt dažādus remontdarbus draudzes ēkā;
- Muzikālās kalpošanas apvienības organizēto pasākumu Pāvilstā, kas notiks no 22.-24. jūlijam. Lai Dievs svētī organizatorus un dalībniekus un dara gatavošanās procesu vieglu un svētīgu. Aizlūgsim par labvēlīgiem laika apstākļiem pasākuma laikā.

SVEICAM JUBILEJĀ!

23. jūlijā mācītājam Aivaram Rudzītim 75 gadi (Auces draudze)

14. augustā Lidijai Tervitei 75 gadi (Liepājas Ciānas draudze)

16. augustā LBDS ilggadējam darbiniekam Rihardam Kociņam 70 gadi (Nāriņciema draudze)

23. augustā sludinātājam Raimondam Locam 45 gadi (Ainažu dr.).

SVEICAM!

Sirsnīgi sveicam **Nauri Graudiņu**, kurš š.g. 17. jūnijā tika ordinēts par sludinātāju Pitraga draudzē.BĪBELES LASĪŠANAS
PLĀNS JŪLIJAM1. - 8.
jūlijs2. Kēniņu 20:1 – 1. Laiku 6:66
Apustuļu d. 21:17 – 26:32
Psalmi 150, Psalmi 1:1 – 6:10
Salamana pamācības 18:9 – 219. - 15.
jūlijs1. Laiku 7:1 – 21:30
Apustuļu d. 27:1 – Romiešiem 3:8
Psalmi 7:1 – 11:7
Salamana pamācības 18:22 – 19:1216. - 22.
jūlijs1. Laiku 22:1 – 2. Laiku 8:10
Romiešiem 3:9 – 8:8; Psalmi 12:1 – 18:15
Salamana pamācības 19:13 – 2523. - 31.
jūlijs2. Laiku 8:11 – 25:28, Romiešiem 8:9 – 12:21
Psalmi 18:16 – 22:31
Salamana pamācības 19:26 – 20:10

augusts

1.-5.

augusts

Pateiksimies un lūgim par:

- misijas darbu Latvijā un pasaulē. Lūgim par apsardzību ceļā tiem, kas dodas meklēt jaunas misijas iespējas citviet pasaulē;
- Albānijas Baptistu savienību ar tās 9 draudzēm un 270 draudzes locekļiem;
- Rīgas Ilguciema krievu draudzi "Atmoda" un tās sludinātāju Borisu Posikaļuku un viņa ģimeni. Lūgim, lai draudze varētu ar Evaņģēliju aizsniegt apkārtnes iedzīvotājus. Aizlūgim, lai Dievs svētī finansiāli un draudze varētu turpināt iesāktās kalpošanas;
- draudzēm, kurās nav mācītāja: par Aizvīku, Alūksnes, Auces, Dobeles, Inčukalna, Jelgavas, Kuldīgas, Liepājas krievu draudzi "Evaņģēlija balss", Limbažu, Madonas, Mālpils, Rucavas, Skrīveru, Skrundas un Valdemārpils-Ārlavas draudzēm;
- pateiksimies par Talsu draudzi, kurā kalpošanu uzsācis mācītājs Miervaldis Lindmanis un Piltenes draudzi, kurā kalpošanu uzsācis mācītājs Andris Jūrmalis;
- Rīgas Internacionālo draudzi. Par tās vecajiem Andi Zanderu un Oļegu Petuhovu. Lai Dievs dod draudzei garīgu atjaunošanos;
- Raimondu Locu, kurš š.g. 5.augustā tiks ordinēts par mācītāju Ainažu draudzē.

6.-12.

augusts

Pateiksimies un lūgim par:

- gudrību saviem līdzcilvēkiem, dodot padomus un sniedzot palīdzību krīzes situācijās. Lūgim, lai Dievs dod mums katram iespējas un drosmi arvien vairāk liecināt par grēku piedošanu, mieru un prieku;
- Rīgas Jauno evaņģēlisko draudzi, tās mācītāju Pēteri Samoilīču un viņa ģimeni;
- Īrijas Baptistu krievu valodā runājošo draudžu sadraudzību;
- Rīgas Mateja draudzi. Tās mācītājiem Pēteri Eisānu, Ainaru Baštiku, sludinātājiem Andi Miezīti, Miroslavu Tumanovski un viņu ģimenēm. Lūgim Dieva svētības vasaras nometnēm un evaņģelizācijas pasākumiem;
- Dieva spēku nest prieku, mīlestību un cerību katram, ko šodien satiksim. Lūgim, lai mūsu dzīve patiesi apliecinātu citiem, kāds ir Dievs, mūsu Kungs;
- Sieviešu kalpošanas apvienību. Lūgim, lai Dievs palīdz tās vadītājām rast jaunas idejas un iespējas, kā paplašināt kalpošanu, aizsniedzot sievietes ārpus draudzēm. Lūgim par Sieviešu kalpošanas apvienības nometni Siguldā, kas notiks no 10.-12. augustam.
- jaunu vadītāju audzināšanu, pamanišanu un iedrošināšanu mūsu draudzēs.

13.-19.

augusts

Pateiksimies un lūgim par:

- Amerikas Latviešu baptistu apvienību, tās priekšsēdi Uldi Ukstiņu;
- Rīgas Misioneres draudzi, tās mācītāju Pēteri Samoilīču un viņa ģimeni. Lūgim par jaunās Vecmīlgrāvja draudzes augšanu; lai Dievs piepūlcina cilvēkus, kuri caur šo draudzi saņems glābšanu;
- Kosovas Baptistu draudžu savienību;
- to, lai Dievs tīra mūsu sirdis un dod jaunu degsmi un nodošanos Viņam, ka varam ikdienā iemiesot Dieva vārdu;

- Garīdznieku brālību, tās priekšsēdētāju Pēteri Eisānu un viņa ģimeni. Lūgim, lai Dievs dod redzējumu draudžu vadītājiem par jaunām sludināšanas vietām un jaunu draudžu veidošanu Latvijā;
- Rīgas "Evaņģēlija" draudzi un tās sludinātāju Jervandu Grbačjanu un viņa ģimeni. Lūgim, lai Kristus atver sirdi un prātu mūsu tuviniekiem un cilvēkiem Ķengaraga un Mežciema apkārtnē. Lai Dievs dod svētību atrast telpas draudzes aktivitātēm Mežciemā.

20.-31.

augusts

Pateiksimies un lūgim par:

- savām pilsētām un apkārtnes apdzīvotām vietām – lai draudze ir patiesa Kristus lieciniece visā apkārtnē. Lūgim, lai kristieši vairāk kalpotu un palīdzētu citiem, nevis gaidītu, ka kāds cits to darītu;
- Rīgas Semināra draudzi. Tās mācītāju Edgaru Godiņu un sludinātāju Edgaru Deksnī. Lūgim par draudzes nozarēm un to vadītājiem. Lūgim, lai Dievs turpina rūpēties par garīgu augšanu un iedrošina katru draudzē būt par liecinieku;
- Zviedrijas Baptistu savienību. Tā apvieno 200 draudzes ar 17500 locekļiem. Lūgim par jauno draudžu savienību "Joint Church", kurā apvienojušies baptisti, metodisti un misioneres draudzes, lai Dievs dod gudrību, kā efektīvi aizsniegt Zviedrijas sabiedrību Kristum.
- Rīgas Vilandes draudzi, tās mācītāju Ģirtu Ašnevicu un viņa ģimeni. Lūgim, lai Dievs svētī esošās kalpošanas un dod spēku un gudrību iet uz priekšu Viņa vadībā, nesot evaņģēlija vēsti;
- izdevniecības "Amnis" darbu. Lūgim, lai arī turpmāk ar kristīgās literatūras palīdzību pasludinātais evaņģēlijs vēl daudziem nestu cerības gaismu;
- veiksmīgu sagatavošanos jaunajam mācību gadam skolās un augstskolās.

BĪBELES LASĪŠANAS
PLĀNS AUGUSTAM1. - 5.
augusts

2. Laiku 26:1 – Ezras 2:70
Romiešiem 13:1 – 1. Korintiešiem 2:5
Psalmi 23:1 – 27:14
Salamana pamācības 20:11 – 23

6. - 12.
augusts

Ezras 3:1 – Nehemijas 5:13
1. Korintiešiem 2:6 – 7:40
Psalmi 28:1 – 32:11
Salamana pamācības 20:24 – 21:7

13. - 19.
augusts

Nehemijas 5:14 – Esteres 7:10
1. Korintiešiem 8:1 – 12:26
Psalmi 33:1 – 36:12
Salamana pamācības 21:8 – 22

20. - 26.
augusts

Esteres 8:1 – Ījaba 22:30
1. Korintiešiem 12:27 – 2. Korintiešiem 1:11
Psalmi 37:1 – 40:17
Salamana pamācības 21:23 – 22:4

27. - 31.
augusts

Ījaba 23:1 – Salamans mācītājs 3:22
2. Korintiešiem 1:12 – 6:13
Psalmi 41:1 – 46:11
Salamana pamācības 22:5 – 15